

TARDOR D'ART

Fira d'Art de Formentera
Del 2 al 11 d'octubre, 2025

Jardí de ses Eres
Centre Antoni Tur "Gabrielet"
Sala d'Exposicions "Ajuntament Vell"

Fira d'Art de Formentera

Jardí de ses Eres

Centre Antoni Tur "Gabrielet"

Sala d'Exposicions "Ajuntament Vell"

Del 2 a l'11 d'octubre 2025

Del 2 al 11 de octubre 2025

From October 2 to 11, 2025

Índex

7	Tardor d’Art de Formentera 2025
11	Artistes convidats Artistas Invitados Invited Artists
12	Pedro Asensio
14	Marco Cecioni
16	Maria Lagrange
18	Angelica Markston, aka Angel Heart
20	Juan Moreno

23	Artistes seleccionats per la convocatòria Artistas seleccionados por la convocatòria Artists selected by the open call
24	Consuelo Bautista
26	Adriana Cerecero
28	M. Antònia Ferragut
30	Aurélia Jaubert
32	Jacobo Jörgensen
36	Cristian Lanfranchi
38	D.S. León
40	Brenda Novak
42	Juan Antonio Pardos Vidal, “Chano”

44
Manuel Persa - Arbio
Art

46
Lisa Rubin

48
Xavier Theros –
Accidents Polipoètics

51
In Memoriam
César Ordás

58
**Artistes comissariats
per Manolo Oya**
**Artistas comisariados
por Manolo Oya**
**Artists curated by
Manolo Oya**

59
Manolo Oya

66
Helena Belzer

70
Boris Lehman

72
Wolfgang Mally

77
**Intervencions en
l’espai públic**

**Intervenciones en el
espacio público**
**Interventions in public
space**

78
Rafael Amorós

80
Christian Guggenbühl –
“ArTaponés”

83
Tallers i co-creacions
Talleres y cocreaciones
**Workshops and
cocreations**

84
Consuelo Bautista

86
Diana Flor

88
Eli Gras

91
Performance i concert
**Performance y
concierto**
**Performance and
concert**

92
Cuerpo arquitectónico,
testigas del tiempo

94
Brisa Marina

96
Viroth

98
Eli Gras + Krishna
Goineau

100
DJ Cherman

103
Espais de Reflexió
Espacios de Reflexión
Spaces for Reflection

104
La gent es mou: Art i
migracions

La gente se mueve: Arte
y migraciones

People move: Art and
migrations

108
Estat de la cultura en
Catalunya i illes Balears

Estado de la cultura
en Cataluña e islas
Balears

Current situation of
culture in Catalonia and
Balearic Islands

114
OFF Tardor d’Art

115
Visita guiada
Guided visit

116
Madera Perpetua

120
**Equip Tardor d’Art
2025**

**Equipo Tardor d’Art
2025**

Tardor d’Art 2025 Team

Tardor d'Art de Formentera 2025

CAT

La quarta edició de la Tardor d'Art, fira d'art d'artistes independents de Formentera, celebra la creativitat lliure, reflexiva i experimental.

Enguany, l'exposició es desplega en tres espais emblemàtics de Sant Francesc: la Sala d'Exposicions "Ajuntament Vell", el Centre Antoni Tur "Gabrielet" i el Jardí de ses Eres.

Compta amb la col·laboració especial de Manolo Oya i l'Associació Cultural Trampolí Mecànic, gràcies a la qual podem gaudir de la presentació d'una obra inèdita de l'artista reconegut internacionalment Wolfgang Mally, qui viu a Formentera, des de fa molts anys. També ens ofereix la projecció d'un audiovisual del mateix artista i la darrera pel·lícula del director de cinema belga Boris Lehman, així com una selecció d'obres de la pintora Helena Belzer.

Una alta novetat de la Tardor d'Art d'enguany és el homenatge pòstum In Memoriam, dedicat a l'artista César Ordás.

La part expositiva de la fira també inclou obres de cinc artistes convidats: Pedro Asensio, Marco Cecioni, María Lagrange, Angelica Markson i l'artista local Juan Moreno, així com 13 artistes seleccionats per convocatòria: Consuelo Bautista, Adriana Cerecero, M. Antònia Ferragut, Aurèlia Jaubert, Jacobo Jørgensen, Josejo, Cristian Lanfranchi, David S. León, Brenda Novak, Juan Antonio Pardos Vidal "Chano", Manuel Persa - Arbio Art, Lisa Rubin i Xavier Theros.

Amb la voluntat de crear xarxes d'artistes i compartir coneixements, la Tardor d'Art inclou tant artistes locals, artistes de les altres tres illes, de la península i de l'estranger. A més de l'exposició hi ha tallers interdisciplinaris, co-creacions, jam sessions, performances, intervencions en l'espai públic, audiovisuals i espais de reflexió.

La Tardor d'Art és una iniciativa de l'Associació d'Artistes de Formentera (AdAF) que s'està propagant en el temps gràcies a l'entusiasme dels artistes i del públic participant, el suport continuat del Consell Insular de Formentera i la col·laboració de Drap-Art, l'Associació Cultural Trampolí Mecànic, Sa Casa, 2Fundació Balearia, Hotel Roca Plana, Bar del Centro, Ràdio Illa, Can Teuet i l'Obra Cultural de les Balears de Formentera, OCB.

Esperem que en gaudiu com nosaltres i que sigui una llavor per futures col·laboracions i projectes fructífers.

ESP

La cuarta edición de la Tardor d'Art, feria de arte de artistas independientes de Formentera, celebra la creatividad libre, reflexiva y experimental.

Este año, la exposición se despliega en tres espacios emblemáticos de Sant Francesc: la Sala de Exposiciones "Ajuntament Vell", el Centro Antoni Tur "Gabrielet" y el Jardí de ses Eres.

Cuenta con la colaboración especial de Manolo Oya y la Asociación Cultural Trampolí Mecànic, gracias a la cual podemos disfrutar de la presentación de una obra inédita del artista reconocido internacionalmente Wolfgang Mally, que vive en Formentera desde hace muchos años. También nos ofrece la proyección de un audiovisual del propio artista y la última película del director de cine belga Boris Lehman, así como una selección de obras de la pintora Helena Belzer.

Otra novedad de la Tardor d'Art de este año es el homenaje póstumo In Memoriam, dedicado al artista César Ordás.

La parte expositiva de la feria también incluye obras de cinco artistas invitados: Pedro Asensio, Marco Cecioni, María Lagrange, Angelica Markson y el artista local Juan Moreno, así como 13 artistas seleccionados por convocatoria: Consuelo Bautista, Adriana Cerecero, M. Antònia Ferragut, Aurèlia Jaubert, Jacobo Jørgensen, Josejo, Cristian Lanfranchi, David S. León, Brenda Novak, Juan Antonio Pardos Vidal "Chano", Manuel Persa - Arbio Art, Lisa Rubin y Xavier Theros.

Con la voluntad de crear redes de artistas y compartir conocimientos, la Tardor d'Art incluye tanto artistas locales, artistas de las otras tres islas, de la península y del extranjero. Además de la exposición hay talleres interdisciplinarios, co-creaciones, jam sessions, performances, intervenciones en el espacio público, audiovisuales y espacios de reflexión.

La Tardor d'Art es una iniciativa de la Asociación de Artistas de Formentera (AdAF) que se está propagando en el tiempo gracias al entusiasmo de los artistas y del público participante, el apoyo continuado del Consell Insular de Formentera y la colaboración de Drap-Art, la Asociación Cultural Trampolí Mecànic, Sa 2Casa, Fundació Balearia, Hotel Roca Plana, Bar del Centro, Ràdio Illa, Can Teuet y la Obra Cultural de las Baleares de Formentera, OCB.

Esperamos que lo disfrutéis como nosotros y que sea una semilla para futuras colaboraciones y proyectos fructíferos.

ENG

The fourth edition of Tardor d'Art, an art fair of independent artists of Formentera, celebrates free, reflective, and experimental creativity.

This year, the exhibition unfolds in three emblematic spaces of Sant Francesc: the "Ajuntament Vell" Exhibition Hall, the Antoni Tur "Gabrielet" Center, and the Jardí de ses Eres.

It features the special collaboration of Manolo Oya and the Cultural Association Trampolí Mecànic, thanks to which we can enjoy the presentation of an unpublished work by internationally renowned artist Wolfgang Mally, who has lived in Formentera for many years. It also offers the screening of an audiovisual piece by the same artist and the latest film by Belgian filmmaker Boris Lehman, as well as a selection of works by painter Helena Belzer.

Another novelty of this year's Tardor d'Art is the posthumous tribute In Memoriam, dedicated to the artist César Ordás.

The exhibition section of the fair also includes works by five guest artists: Pedro Asensio, Marco Cecioni, María Lagrange, Angelica Markson, and local artist Juan Moreno, as well as 13 artists selected by open call: Consuelo Bautista, Adriana Cerecero, M. Antònia Ferragut, Aurèlia Jaubert, Jacobo Jørgensen, Josejo, Cristian Lanfranchi, David S. León, Brenda Novak, Juan Antonio Pardos Vidal "Chano", Manuel Persa - Arbio Art, Lisa Rubin, and Xavier Theros.

With the aim of creating networks of artists and sharing knowledge, Tardor d'Art includes local artists, artists from the other three islands, from the peninsula, and from abroad. In addition to the exhibition, there are interdisciplinary workshops, co-creations, jam sessions, performances, public space interventions, audiovisuals, and spaces for reflection.

Tardor d'Art is an initiative of the Formentera Artists' Association (AdAF), which continues to grow over time thanks to the enthusiasm of the artists and the participating public, the continuous support of the Consell Insular de Formentera, and the collaboration of Drap-Art, the Cultural Association Trampolí Mecànic, Sa Casa, Fundació Balearia, Hotel Roca Plana, Bar del Centro, Ràdio Illa, Can Teuet, and the Obra Cultural de les Balears de Formentera, OCB.

We hope you enjoy it as much as we do and that it may be a seed for future collaborations and fruitful projects.

Pedro Asensio

Cuenca, 1950

CAT

Asensio desenvolupa una mirada artística que oscil·la entre la recerca de l'Abstracció Geomètrica i una dimensió més social centrada en l'ésser humà i la seva circumstància. Explora la tensió entre puresa formal i expressió conceptual, establint ponts entre l'abstracció i la dimensió existencial. Amb una trajectòria arrelada a Eivissa i posteriorment expandida a Madrid i Conca, ha consolidat una producció reconeguda en nombroses exposicions i col·leccions públiques i privades.

Ha col·laborat amb l'Institut Ramon Llull i l'Institut d'Estudis Baleàrics i l'Associació d'Amics de l'Art Contemporani de les Illes Balears en mostres itinerants. Ha realitzat estades artístiques i períodes de formació a Berlín (1986), Dinamarca (1999), Nova York (2000), Roma (2004) i l'Índia (2023). Actualment està exposant al COAIB d'Eivissa i a Espacio Cruz Bajo de Madrid.

ESP

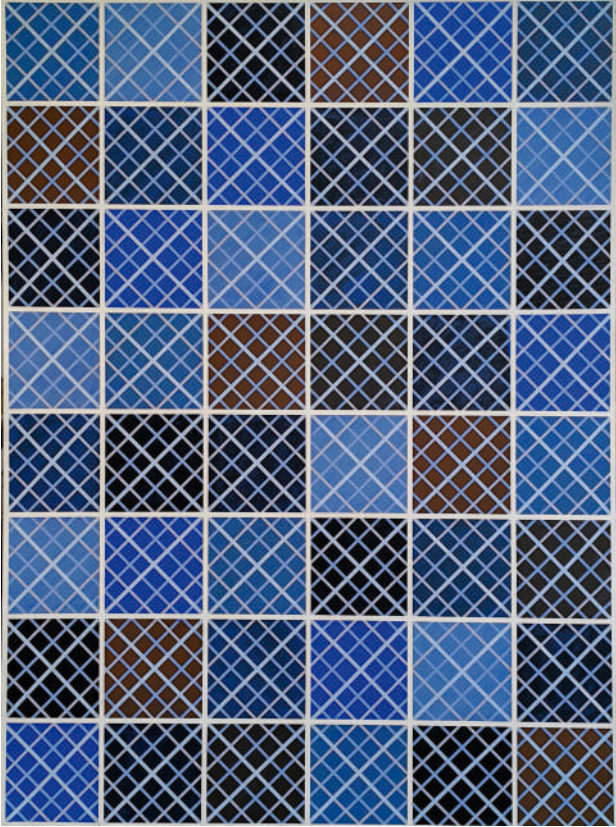
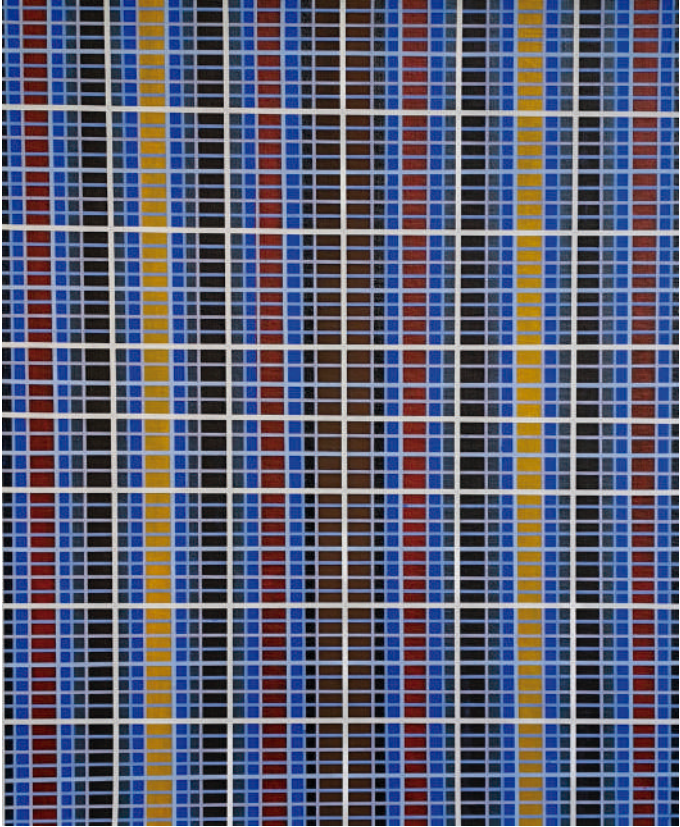
Asensio desarrolla una mirada artística que oscila entre la búsqueda de la Abstracción Geométrica y una dimensión más social centrada en el ser humano y su circunstancia. Explora la tensión entre pureza formal y expresión conceptual, tendiendo puentes entre la abstracción y la dimensión existencial. Con una trayectoria arraigada en Ibiza y posteriormente expandida a Madrid y Cuenca, ha consolidado una producción reconocida en numerosas exposiciones y colecciones públicas y privadas.

Ha colaborado con el Institut Ramon Llull y el Institut d'Estudis Balearics y la Associació d'Amics de l'Art Contemporani de les Illes Balears en muestras itinerantes. Ha realizado estancias artísticas y periodos de formación en Berlín (1986), Dinamarca (1999), Nueva York (2000), Roma (2004) e India (2023). Actualmente está exponiendo en el COAIB de Eivissa y en el Espacio Cruz Bajo de Madrid.

ENG

Asensio develops an artistic vision that moves between the pursuit of Geometric Abstraction and a more social dimension focused on the human being and their circumstance. He explores the tension between formal purity and conceptual expression, building bridges between abstraction and existential concerns. With a career rooted in Ibiza and later expanded to Madrid and Cuenca, he has established a body of work recognized in numerous exhibitions and public and private collections.

He has collaborated with the Institut Ramon Llull and the Institut d'Estudis Balearics, and the Associació d'Amics de l'Art Contemporani de les Illes Balears on traveling exhibitions. He has completed artistic residencies and training periods in Berlin (1986), Denmark (1999), New York (2000), Rome (2004), and India (2023). He is currently exhibiting at the COAIB in Ibiza and at the Espacio Cruz Bajo in Madrid.

Desarrollo Insostenible 2017

73 x 60 cm

Acrílic damunt llenç amb bastidor

Desarrollo Insostenible 2017

81 x 60 cm

Acrílic damunt llenç amb bastidor

Marco Cecioni

Napoli

CAT

Marco Cecioni és un artista italo-suec que viu entre Nàpols, Estocolm i Eivissa. La seva trajectòria artística és complexa i multifacètica, primer com a músic i cantant amb l'històric grup Il Balletto di Bronzo, i després com a pintor, ceramista i dissenyador, treballant i exposant per tota Europa des de la dècada de 1970.

La seva obra reflecteix eclecticisme i identitat napolitana, barrejant influències mediterrànies i clàssiques amb experiències multiculturals. Ha realitzat des de relleus ceràmics urbans a Estocolm fins a decoracions escultòriques per a creuers, a més d'exposicions institucionals arreu d'Europa. El seu treball uneix tradició i modernitat en clau mediterrània.

ESP

Marco Cecioni es un artista italo-sueco que vive entre Nápoles, Estocolmo e Ibiza. Su trayectoria artística es compleja y multifacética, primero como músico y cantante con el histórico grupo Il Balletto di Bronzo, y luego como pintor, ceramista y diseñador, trabajando y exponiendo por toda Europa desde la década de 1970.

Su obra refleja eclecticismo e identidad napolitana, mezclando influencias mediterráneas y clásicas con experiencias multiculturales. Ha realizado desde relieves cerámicos urbanos en Estocolmo hasta decoraciones escultóricas para cruceros, además de exposiciones institucionales en toda Europa. Su trabajo une tradición y modernidad en clave mediterránea.

ENG

Marco Cecioni is an Italian-Swedish artist who lives between Naples, Stockholm and Ibiza. His artistic career is complex and multifaceted, first as a musician and singer with the historic group Il Balletto di Bronzo, and then as a painter, ceramist, and designer, working and exhibiting throughout Europe since the 1970s.

His work reflects eclecticism and Neapolitan identity, blending Mediterranean and classical influences with multicultural experiences. He has created everything from urban ceramic reliefs in Stockholm to sculptural decorations for cruise ships, as well as institutional exhibitions throughout Europe. His work combines tradition and modernity in a Mediterranean style.

My Ibiza 2025

85 x 150 cm

Acrílic sobre tela

Acrílico sobre lienzo

Acrylic on canvas

The Kiss

100 x 100cm

Acrílic sobre tela

Acrílico sobre lienzo

Acrylic on canvas

Maria Lagrange

CAT

María Lagrange és artista visual i performer argentina amb més de 40 anys de trajectòria internacional. Creadora de la Figuració Gradual, el seu llenguatge pictòric uneix disciplina, intuïció i poesia visual. La seva obra connecta amb filosofia, literatura i memòria, buscant la bellesa com a experiència espiritual.

A la Sèrie Quàntica explora i assenjala el moment en què el traç de l'artista abandona el pla del dibuix per a endinsar-se en la densitat del color, la matèria i la vibració espacial. És un punt d'inflexió: la línia ja no organitza ni delimita, sinó que es multiplica com a dimensió, com a sistema de forces en tensió, com a arquitectura de l'invisible. Amb el concepte d'arquitectura emocional, crea estructures pictòriques inestables que contenen intensitats i ressonàncies. El seu treball converteix la pintura en un espai íntim de trànsit i energia.

ESP

María Lagrange es artista visual y performer argentina con más de 40 años de trayectoria internacional. Creadora de la Figuración Gradual, su lenguaje pictórico une disciplina, intuición y poesía visual. Su obra dialoga con la literatura, la filosofía y la memoria personal, explorando la belleza como experiencia espiritual.

En la Serie Cuántica explora y señala el momento en que el trazo de la artista abandona el plano del dibujo para adentrarse en la densidad del color, la materia y la vibración espacial. Es un punto de inflexión: la línea ya no organiza ni delimita, sino que se multiplica como dimensión, como sistema de fuerzas en tensión, como arquitectura de lo invisible. Con el concepto de arquitectura emocional, crea estructuras pictóricas inestables que contienen intensidades y resonancias. Su trabajo convierte la pintura en un espacio íntimo de tránsito y energía.

ENG

María Lagrange is an Argentine visual artist and performer with over 40 years of international trajectory. Creator of Gradual Figuration, her pictorial language weaves discipline, intuition, and poetic transformation. Her work engages with philosophy, literature, and memory, seeking beauty as a spiritual experience.

In the Quantum Series, explores and marks the moment when the artist's stroke abandons the drawing plane to enter the density of color, matter, and spatial vibration. It is a turning point: the line no longer organizes or delimits, but rather multiplies as a dimension, as a system of forces in tension, as the architecture of the invisible. Through emotional architecture, she builds unstable pictorial structures that hold intensities and resonances. Her practice turns painting into an intimate space of transit and energy.

Ciudad cuántica (Serie Cuántica) 2025

65 × 55 cm

Acrílico sobre tela de cotó pur muntada sobre bastidor

Acrílico sobre tela de algodón puro montada sobre bastidor

Acrylic on pure cotton canvas mounted on stretcher

Angelica Markston, aka Angel Heart

Stockholm

CAT

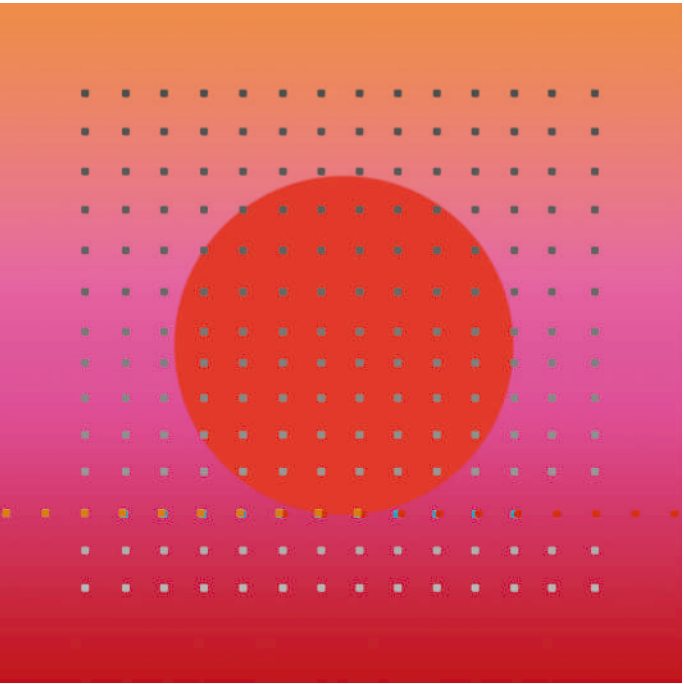
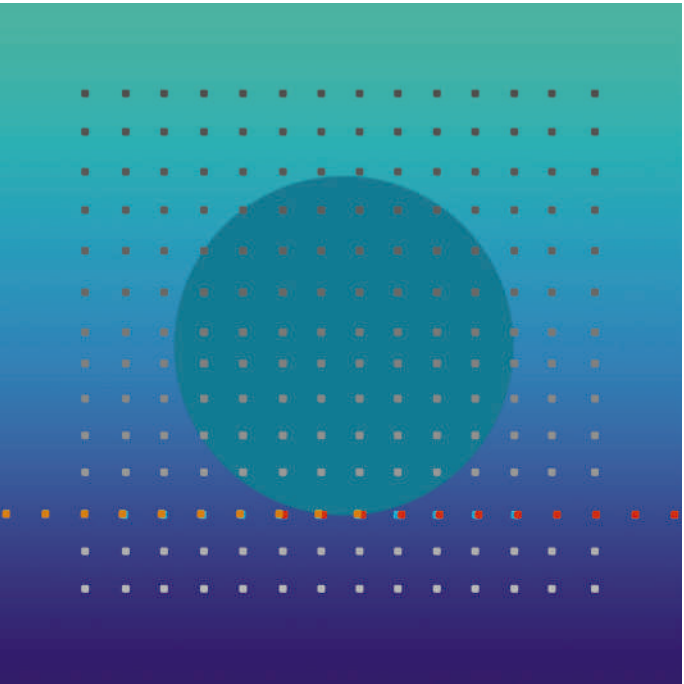
Angel Heart és una artista emergent, vinculada a una renovada generació beatnik amb esperit llibertari i musical. De nacionalitat sueca i polonesa, ha format el seu llenguatge entre Estocolm, Califòrnia i Barcelona. La seva obra s'endinsa en l'abstracció, amb una mirada que combina influències internacionals i experiències personals. El 2022 va presentar 15 Shades of bronze com a òpera prima dins l'exhibició col·lectiva En Rosé a la galeria Mrs. Toolip. La seva pràctica es projecta com a recerca d'identitat i creativitat lliure.

ESP

Angel Heart es una artista emergente, vinculada a una renovada generación beatnik con espíritu libertario y musical. De nacionalidad sueca y polaca, ha formado su lenguaje entre Estocolmo, California y Barcelona. Su obra se adentra en la abstracción, con una mirada que combina influencias internacionales y experiencias personales. En 2022 presentó 15 Shades of bronze como ópera prima dentro de la colectiva En Rosé en la galería Mrs. Toolip. Su práctica se proyecta como una búsqueda de identidad y creatividad libre.

ENG

Angel Heart is an emerging artist related to a renewed beatnik generation with a libertarian and musical spirit. Holding Swedish and Polish nationalities, she has shaped her language between Stockholm, California, and Barcelona. Her work delves into abstraction, blending international influences with personal experiences. In 2022, she presented 15 Shades of bronze as her debut piece in the group show En Rosé at Mrs. Toolip Gallery. Her practice unfolds as a pursuit of identity and free creativity.

Vitamin Sea II
50 x 50 cm
Acrílic sobre tela
Acrílico sobre lienzo
Acrylic on canvas

Vitamin Sea III
50 x 50 cm
Acrílic sobre tela
Acrílico sobre lienzo
Acrylic on canvas

Juan Moreno

CAT

Artista i dissenyador gràfic format a l'Escola Llotja de Barcelona, especialitzat en il·lustració que viu a Formentera. Ha treballat durant anys en còmics, cartells i mapes il·lustrats per editorials, institucions públiques i empreses privades, amb col·laboracions amb Grup Z, Kodansa o La Cúpula. La seva obra s'ha exposat en nombroses mostres individuals i col·lectives, especialment a Formentera, on ha presentat projectes com Horizonte de sucesos. Combina llenguatge gràfic i expressió artística amb versatilitat i experimentació.

ESP

Artista y diseñador gráfico formado en la Escuela Llotja de Barcelona, especializado en ilustración, que vive en Formentera. Ha trabajado durante años en cómics, carteles y mapas ilustrados para editoriales, instituciones públicas y empresas privadas, con colaboraciones con Grupo Z, Kodansa o La Cúpula. Su obra se ha expuesto en numerosas muestras individuales y colectivas, especialmente en Formentera, donde ha presentado proyectos como Horizonte de sucesos. Combina lenguaje gráfico y expresión artística con versatilidad y experimentación.

ENG

Artist and graphic designer trained at Llotja School in Barcelona, specialized in illustration, who lives in Formentera. For years he has worked on comics, posters, and illustrated maps for publishers, public institutions, and private companies, collaborating with Grupo Z, Kodansa, and La Cúpula. His work has been shown in numerous solo and group exhibitions, especially in Formentera, where he presented projects such as Horizonte de sucesos. He combines graphic language and artistic expression with versatility and experimentation.

Armelite 2024

50 x 40 cm camb/con/with passe-partout

Impressió de sèrie limitada de 10 exemplars

Impresión de sèrie limitada de 10 ejemplares

Limited series print of 10 copies

Alucinación submarina en la Fonda Pepe

50 x 40 cm amb/con/with passe-partout

Impressió de sèrie limitada de 10 exemplars

Impresión de sèrie limitada de 10 ejemplares

Limited series print of 10 copies

Artistes seleccionats per
la convocatòria

Artistas seleccionados
por la convocatòria

Artists selected by the
open call

Consuelo Bautista

Bogotá, 1957

CAT

Consuelo Bautista és fotògrafa independent establerta a Barcelona, amb més de 40 anys de trajectòria vinculada a la fotografia documental amb mirada d'autor. La seva obra, reconeguda i premiada, aborda tant realitats socials invisibilitzades com el patrimoni cultural i natural, amb sèries destacades com A los invisibles, Cuba, Cuba, Cuba o Raval. Ha exposat i publicat a escala internacional i la seva pràctica combina creació personal, docència i col·laboracions amb mitjans de comunicació.

Va col·laborar habitualment com a fotògrafa en el diari El País, Barcelona. Durant el període de 1988-1989 va treballar amb el diari La Vanguardia. Ha publicat a més reportatges en diferents mitjans nacionals i internacionals. És membre fundador de l'associació Centre de Fotografia Documental de Barcelona, lafotobcn.

ESP

Consuelo Bautista es fotógrafa independiente con más de 40 años de trayectoria vinculada a la fotografía documental con mirada de autor. Su obra, reconocida y premiada, aborda tanto realidades sociales invisibilizadas como el patrimonio cultural y natural, con series destacadas como A los invisibles, Cuba, Cuba, Cuba o Raval. Ha expuesto y publicado a nivel internacional y su práctica combina creación personal, docencia y colaboraciones con medios de comunicación.

Colaboró habitualmente como fotógrafa en el diario El País, Barcelona. Durante el periodo de 1988-1989 trabajó con el periódico La Vanguardia. Ha publicado además reportajes en diferentes medios nacionales e internacionales. Es miembro fundador de la asociación Centre de Fotografia Documental de Barcelona, lafotobcn.

ENG

Consuelo Bautista is an independent photographer with over 40 years of experience in documentary photography with an authorial perspective. Her acclaimed and award-winning work explores both invisible social realities and cultural and natural heritage, with notable series such as A los invisibles, Cuba, Cuba, Cuba and Raval. She has exhibited and published internationally, and her practice combines personal creation, teaching, and collaborations with media outlets.

She regularly collaborated as a photographer with the Barcelona newspaper El País. From 1988 to 1989, she worked for the newspaper La Vanguardia. She has also published articles in various national and international media. She is a founding member of the Barcelona Documentary Photography Center (lafotobcn).

Formentera 1988. Hombre trabajando 1988

10x15 cm

Impressió fotogràfica en blanc i negre sobre paper baritat en gelatina de plata. La foto està incrustada en un paspartú blanc de 30 x 30 cm, amb un marc de fusta de 2,5 cm per costat.

Impresión fotográfica en blanco y negro sobre papel baritado en gelatina de plata. La foto está incrustada en un paspartú blanco de 30 x 30 cm, con un marco de madera de 2,5 cm por lado.

Black and white photographic print on silver gelatin baryta paper. The photo is mounted in a 30 x 30 cm white passepartout, with a 2.5 cm wooden frame on each side.

Adriana Cerecero

México DF, 1957

CAT

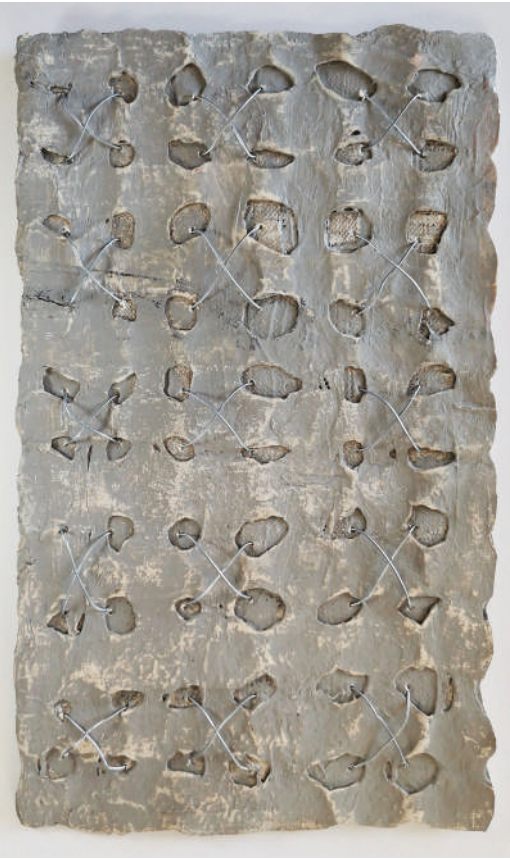
Adriana Cerecero és una artista multidisciplinària mexicana que viu a Mallorca i en aquesta obra explora el símbol de la X com a incògnita i connector entre estructures ancestrals i successos actuals. La seva obra, de tècnica mixta, crea vincles entre el simbòlic i el contemporani des d'una mirada oberta i experimental. Fundadora i directora de les residències i centres culturals Casa Calvia i Art Tales a Saltillo, Mèxic, combina la producció artística amb la generació d'espais de residència i creació col·lectiva.

ESP

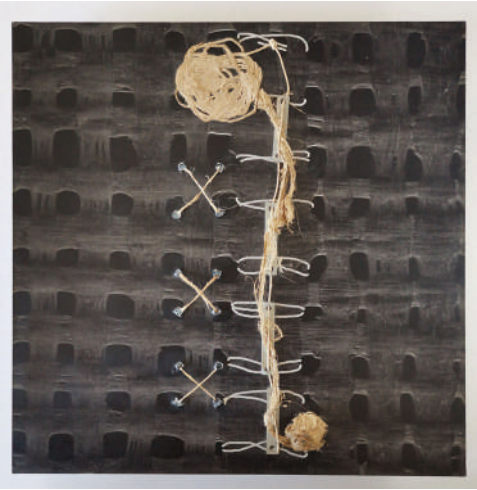
Adriana Cerecero es una artista multidisciplinaria mexicana que vive en Mallorca. En esta obra explora el símbolo de la X como incógnita y conector entre estructuras ancestrales y sucesos actuales. Su obra, de técnica mixta, establece vínculos entre lo simbólico y lo contemporáneo desde una mirada abierta y experimental. Fundadora y directora de las residencias artísticas y centros culturales Casa Calvia y Art Tales en Saltillo, México, combina la producción artística con la creación de espacios de residencia y trabajo colectivo.

ENG

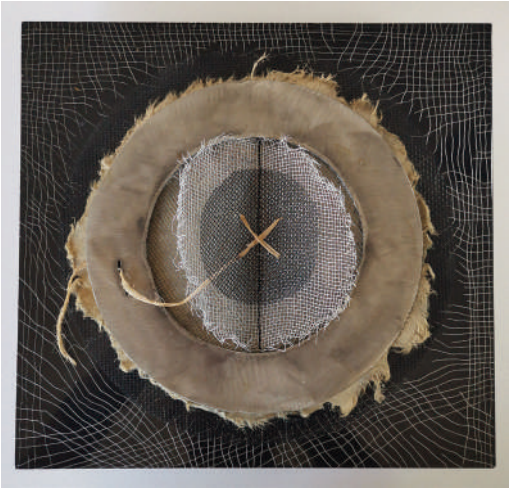
Adriana Cerecero is a Mexican multidisciplinary artist who lives in Mallorca. In this body of work she explores the symbol of the X as a representation of the unknown and a connector between ancestral structures and present-day events. Working with mixed media, her practice bridges symbolic and contemporary elements through an open and experimental approach. Founder and director of Casa Calvia and Art Tales art residencies and cultural centers in Saltillo, Mexico, she combines artistic production with the creation of spaces for residency and collective work.

Màximes 1
22 x 214 cm
Fibra d'amate, metall, alumini Dibond
Fibra de amate, metal, aluminio Dibond
Amate fiber, metal, Dibond aluminum

Màximes 3
30 x 30 cm
Fibra d'amate, metall, impressió digital, alumini Dibond
Fibra de amate, metal, impresión digital, aluminio Dibond
Amate fiber, metal, digital print, Dibond aluminum

Màximes 2
25 x 14 cm (amb marc 30 x 23 cm)
Fibra d'amate, fil d'acer inoxidable, tela manta
Fibra de amate, hilo de acero inoxidable, tela manta
Amate fiber, stainless steel wire, manta cloth

M. Antònia Ferragut

Palma, 1965

CAT

Artista que utilitza el collage com a mitjà per retallar i recompondre imatges amb textos propis, situant la dona al centre del relat. La seva obra reivindica el feminisme i denuncia el paper repressiu de la religió i la societat patriarcal.

Intenta evidenciar l'estreta relació entre les creences religioses que regeixen i modelen el paper de les dones a la societat, creant d'una forma acceptada mentalitats socials repressives que no permeten triar si no que et venen donades per imposició.

A Els 10 manaments proposa un retaule de collages que qüestiona la doble moral i les imposicions religioses, amb ironia i esperit de rebel·lia.

ESP

Artista que utiliza el collage como medio para recortar y recomponer imágenes con textos propios, situando a la mujer en el centro del relato. Su obra reivindica el feminismo y denuncia el papel represivo de la religión y la sociedad patriarcal. En Los 10 mandamientos propone un retablo de collages que cuestiona la doble moral y las imposiciones religiosas, con ironía y espíritu de rebeldía.

Intenta evidenciar la estrecha relación entre las creencias religiosas que rigen y modelan el papel de las mujeres en la sociedad, creando de una forma aceptada mentalidades sociales represivas que no permiten elegir si no que te vienen dadas por imposición.

ENG

An artist who uses collage to cut and recompose images accompanied by her own texts, placing women at the center of the narrative. Her work asserts feminism and denounces the repressive role of religion and the patriarchal order. In The 10 Commandments she presents a collage altarpiece that challenges double standards and religious impositions, with irony and a spirit of rebellion.

She attempts to highlight the close relationship between religious beliefs that govern and shape the role of women in society, creating accepted, repressive social mentalities that are imposed on them without any possibility of choosing other options.

Els 10 manaments 2024

Collage

10 obres de 14,8 x 21 cm

Estimaràs a Déu sobre totes les coses

No prendràs el nom de Déu en va

Sacrificaràs les festes

Horaràs al pare i mare

No Mataràs

No cometràs accions impures

No robaràs

No diràs falsos testimonis ni mentiràs

No consentiràs pensaments i desigs impurs

No dessitjaràs els bens del proïsme

Aurélia Jaubert

Paris, 1967

CAT

Aurélia Jaubert és una artista multidisciplinària fascinada per la metamorfosi de les imatges, les il·lusions que generen i la seva capacitat de transitar entre medis. La seva obra abraça fotografia, escultura, instal·lació, tèxtil i vídeo, amb especial interès en grans tapissos formats a partir de peces trobades i resignificades.

Des de 1999, exposa regularment a França i a l'estranger. Va rebre el Premi del Museu de la Manufactura de Roubaix, el Premi Especial del Jurat de la Biennal Contextile (Guimarães, Portugal, 2020), la Medalla de Plata de la Triennal Internacional de Tapissos del Museu Centrale Wlokiennictwa (Łódź, Polònia, 2019) i la Beca SCAM per Esborrany d'un Somni Digital, el 2016. Des de 2017, crea tapissos de gran format a partir de brodats i tapissos antics recollits en botigues de segona mà, botigues solidàries, sales de subhastes o compres per correu.

ESP

Aurélia Jaubert es una artista multidisciplinaria fascinada por la metamorfosis de las imágenes, las ilusiones que generan y su capacidad de transitar entre medios. Su obra abarca fotografía, escultura, instalación, textil y vídeo, con especial interés en grandes tapices elaborados a partir de piezas encontradas y resignificadas.

Desde 1999, expone regularmente en Francia y en el extranjero. Recibió el Premio del Museo de la Manufactura de Roubaix, el Premio Especial del Jurado de la Bienal Contextile (Guimarães, Portugal, 2020), la Medalla de Plata en la Trienal Internacional de Tapices del Museo Centrale Wlokiennictwa (Lodz, Polonia, 2019) y la Beca SCAM por Borrador de un Sueño Digital, en 2016. Desde 2017, crea tapices de gran formato a partir de bordados y tapices antiguos, encontrados en mercadillos ambulantes, tiendas de segunda mano, tiendas solidarias, salas de subastas o compras por correo.

ENG

Aurélia Jaubert is a multidisciplinary artist fascinated by the metamorphosis of images and their ability to shift across media. Her practice spans photography, sculpture, installation, textiles, and video, with a strong focus on large-scale tapestries crafted from repurposed and reimagined found pieces.

Since 1999, she has exhibited regularly in France and abroad. She received the Prize from the Roubaix Museum of Manufacture, the Special Jury Prize at the Contextile Biennial (Guimarães, Portugal, 2020), the Silver Medal at the International Tapestry Triennial of the Museo Centrale Wlokiennictwa (Lodz, Poland, 2019), and the SCAM Grant for Draft of a Digital Dream in 2016. Since 2017, she has created large-format tapestries from antique embroideries and tapestries collected in second-hand shops, solidary shops, auctions or postal sales.

Suzanne et les lunettes cosmiques
220 x 250 cm
Tela i tapissos assemblats i cosits, cadena de metall, cristall, perles i lluentons
Tela y tapices ensamblados y cosidos, cadena de metal, cristal, perlas y lentejuelas
Fabric and tapestries assembled and sewn, metal chain, glass, pearls and sequins

Jacobo Jørgensen

Valencia, 1970

CAT

Doctor en Belles arts i membre fundador del col·lectiu laboratori aRRe, un estudi taller multidisciplinari que neix de la necessitat de vincular art, arquitectura i disseny amb la tradició i el territori, com a senyes d'identitat.

Actualment resideix a la serra de Bèrnia (Alacant), on desenvolupa la seva activitat artística. La seva pràctica se centra en materials trobats a la natura, resignificant-los en obres que connecten amb la memòria i la identitat.

Visita Eivissa des de finals dels anys 70 i aquesta obra neix del record de passejar pel barri antic i veure dones treballar l'espart assegudes en una cadira enfront de les portes de les seves cases. És un homenatge a aquestes dones amb la cadira com a element funcional d'un temps passat que va formar part de la identitat de les illes.

ESP

Doctor en Bellas Artes y miembro fundador del colectivo laboratorio aRRe, un estudio taller multidisciplinar que nace de la necesidad de vincular arte, arquitectura y diseño con la tradición y el territorio como señas de identidad.

Actualmente reside en la sierra de Bernia (Alicante), donde desarrolla su actividad artística. Su práctica se centra en materiales encontrados en la naturaleza, resignificándolos en obras que conectan con la memoria y la identidad

Visita Ibiza desde finales de los años 70 y esta pieza nace del recuerdo de pasear por la parte antigua de la ciudad y ver a las mujeres trabajar el esparto sentadas en una silla frente a las puertas de sus casas. Es un homenaje a esas mujeres con la silla como elemento funcional de un tiempo pasado que formó parte de la identidad de las islas.

ENG

PhD in Fine Arts and founding member of the aRRe collective and laboratory, a multidisciplinary workshop and studio that was born from the necessity of linking art, architecture, and design with tradition and territory as signs of identity.

Currently he lives in Bernia (Alicante), where he develops his artistic activity. His practice focuses on found natural materials, resignifying them into artworks that engage with memory and identity.

He has been visiting Ibiza since the late 1970s, and this piece was born from the memory of strolling through the old part of town and seeing women working with esparto grass, sitting on chairs in front of their homes. It pays tribute to these women, using the chair as a functional element from a bygone era that was once part of the islands' identity.

La silla 2025

82 x 40 x 35 cm

Escultura de fustes recuperades d'abocador y, branques trobades en la muntanya i pintura

Escultura de maderas recuperadas de vertederos y ramas encontradas en el monte

Sculpture made of wood recovered from landfills and branches found in the mountains

Josejo

Valencia, 1980

CAT

José Luis Zaragoza Sevilla (Josejo) és arquitecte de formació i pintor per vocació, des de petit, que actualment resideix a Formentera.

Treballa sense etiquetes utilitzant qualsevol tècnica pictòrica per expressar la realitat. La seva obra se centra en el rostre i la mirada, amb l'objectiu de captar l'essència i la personalitat del retratat. Combina el dibuix i la pintura en una pràctica oberta a l'experimentació.

Li agrada experimentar amb el rostre i la mirada. Intenta representar l'essència, reflectir el caràcter i personalitat del retratat. Ha realitzat dues exposicions a València en 2018 i 2024.

ESP

José Luis Zaragoza Sevilla (Josejo), es arquitecto de formación y pintor por vocación, desde pequeño, que actualmente reside en Formentera.

Trabaja sin etiquetas utilizando cualquier técnica pictórica para expresar la realidad. Su obra se centra en el rostro y la mirada, con el objetivo de captar la esencia y la personalidad del retratado. Combina el dibujo y la pintura en una práctica abierta a la experimentación.

ENG

José Luis Zaragoza Sevilla (Josejo) is architect by training and painter by vocation, since an early age.

He works without labels, using any pictorial technique to convey reality. His pieces focus on faces and their gaze, aiming to capture the essence and personality of the portrayed subject. He combines drawing and painting in a practice open to experimentation.

Obra nº 8 2025

70 x 70 cm

Carbonet sobre paper cavall

Carboncillo sobre papel caballo

Charcoal on horse paper

Cristian Lanfranchi

CAT

Cristian Lanfranchi és un artista italià, nascut el 1972, establert a Alzira. La seva carrera professional abasta des de la publicitat fins a la moda, treballant per a reconegudes marques internacionals i residint en diversos països d'Europa i Amèrica.

Actualment el seu objectiu és utilitzar la Intel·ligència Artesanal: crear obres d'art contemporani sostenibles mitjançant la reutilització de materials descartats.crea obres en formats no convencionals a partir de materials descartats, transformats amb color, textures i suports diversos. El seu concepte d'"Intel·ligència Artesanal" defensa l'art sostenible mitjançant la reutilització. A la sèrie Origamic Invaders converteix teles recuperades d'hotels de Menorca en escultures tridimensionals de paret, plegades com origamis que combinen formes robòtiques i orgàniques.

ESP

Cristian Lanfranchi es un artista italiano afincado en Alzira. Su carrera profesional abarca desde la publicidad hasta la moda, trabajando para reconocidas marcas internacionales y residiendo en diversos países de Europa y América.

Actualmente crea obras en formatos no convencionales a partir de materiales desechados, transformados con color, texturas y soportes diversos. Su concepto de "Inteligencia Artesanal" defiende el arte sostenible mediante la reutilización. En la serie Origamic Invaders convierte telas recuperadas de Hoteles de Menorca en esculturas tridimensionales de pared, plegadas como origamis que combinan formas robóticas y orgánicas.

ENG

Cristian Lanfranchi is an Italian artist born 1972, based in Alzira. His professional career spans from advertising to fashion, working for renowned international brands and residing in various countries in Europe and America.

Currently he creates unconventional works from discarded materials, transformed through color, textures, and diverse supports. His notion of "Artisanal Intelligence" advocates for sustainable art through reuse. In his Origamic Invaders series, reclaimed fabrics recovered from Hotels in Menorca are folded into three-dimensional origami sculptures that can be mounted like paintings on the wall, merging robotic angularity with organic textures and imperfections.

Invader Green 2024

43 x 38 x 4 cm

Material tèxtil recuperat, pintat amb acrílic, plegat i banyat en resina

Material textil recuperado, pintado con acrílico, plegado y bañado en resina

Recovered textile material, painted with acrylic, folded and coated in resin

D.S. León

Sant Hilari Sacalm, Girona, 1979

CAT

David Sánchez León treballa en pintura, dibuix i escultura, amb un llenguatge que combina experimentació formal i imaginari propi. Guardonat amb diversos premis i reconeixements, ha consolidat una trajectòria activa tant en exposicions individuals com en projectes col·lectius nacionals i internacionals. La seva obra destaca per la capacitat d'adaptar-se a contextos diversos, des de galeries fins a festivals i biennals de caràcter experimental i contemporani.

Ha format part de l'exposició de Drap Art a Xangai (Xina), tant a la Westbund Art & Design Fair com a la sala d'exposicions de la Biblioteca Miguel de Cervantes del Consulat d'Espanya a Xangai.

ESP

David Sánchez León trabaja la pintura, el dibujo y la escultura, con un lenguaje que combina experimentación formal e imaginario propio. Galardonado con diversos premios y reconocimientos, ha consolidado una trayectoria activa tanto en exposiciones individuales como en proyectos colectivos nacionales e internacionales. Su obra destaca por la capacidad de adaptarse a contextos diversos, desde galerías hasta festivales y bienales de carácter experimental y contemporáneo.

Ha participado en la exposición de Drap-Art en Shangái (China), tanto en la Feria de Arte y Diseño Westbund y la sala de exposiciones de la Biblioteca Miguel de Cervantes del Consulado de España en Shangái.

ENG

David Sánchez León works in painting, drawing, and sculpture, developing a language that blends formal experimentation with a personal imaginary. Awarded multiple prizes and recognitions, he has built an active career in both solo shows and collective projects at national and international levels. His work stands out for its ability to adapt to diverse contexts, from galleries to festivals and biennials with an experimental and contemporary focus.

He participated in the Drap-Art exhibition in Shanghai (China), both at the Westbund Art & Design Fair and the exhibition space of the Miguel de Cervantes Library of the Spanish Consulate in Shanghai.

La Pedra 2016
110 x 18 cm x 18 cm
Escultura realitzada amb filferro oxidat i formigó
Escultura realizada con alambre oxidado y hormigón
Sculpture made of rusted wire and concrete

E d'existència 2025
170 x 36 x 23 cm
Escultura metàl·lica en volum d'acer inoxidable, ferro i filferro
Escultura metálica en volumen de acero inoxidable, hierro y alambre
Metal sculpture in stainless steel, iron and wire

Brenda Novak

São Paulo, Brasil 1961

CAT

Novak és artista multidisciplinària que integra arts visuals, performance, dansa i cant, amb una trajectòria marcada per la col·laboració amb figures com Marina Abramovic, Joan Brossa i La Fura dels Baus. La seva obra explora la funció i la no funció en l'art, utilitzant suports com la seda per projectar qüestionaments simbòlics i existencials. El seu treball busca expandir l'experiència estètica cap a la pau interior i la projecció col·lectiva.

És llicenciada en Belles arts per la FAAP São Paulo (1983). Realitza la seva primera exposició individual en la Fundació Calouste Gulbenkian, a Lisboa el 1989. Des de llavors viu a Espanya, fins el 2006 a Barcelona i després a Formentera, fins ara.

ESP

Novak es una artista multidisciplinar que integra artes visuales, performance, danza y canto, con una trayectoria marcada por la colaboración con figuras como Marina Abramovic, Joan Brossa y La Fura dels Baus. Su obra explora la función y la no función en el arte, utilizando soportes como la seda para proyectar cuestionamientos simbólicos y existenciales. Su práctica busca expandir la experiencia estética hacia la paz interior y la proyección colectiva.

Es licenciada en Bellas Artes por la FAAP São Paulo (1983). Realiza su primera exposición individual en la Fundación Calouste Gulbenkian, a Lisboa el 1989. Desde entonces vive en España: primero en Barcelona hasta el 2006 y después en Formentera, hasta ahora.

ENG

Novak is a multidisciplinary artist who combines visual arts, performance, dance, and singing, with a career shaped by collaborations with figures such as Marina Abramovic, Joan Brossa, and La Fura dels Baus. Her work explores the notions of function and non-function in art, using mediums like silk to evoke symbolic and existential inquiries. Her practice seeks to expand the aesthetic experience toward inner peace and collective projection.

She has a degree in Fine Arts from FAAP São Paulo (1983). Her first solo exhibition was held at the Calouste Gulbenkian Foundation in Lisbon in 1989. She has lived in Spain ever since, first in Barcelona until 2006, and then in Formentera until now.

Paz 2021
43 x 59 cm
Pintura sobre seda
Pintura sobre seda
Painting on silk

Juan Antonio Pardos Vidal, “Chano”

A Coruña, 1949

CAT

Chano és pintor amb una vida vinculada a l'art i la cultura, des de la música i l'artesania fins a l'experimentació plàstica. Va ser DJ pioner a Galícia abans d'instal·lar-se a Formentera, on va arribar la primera vegada el 1979 i on viu des de fa dècades. A l'inici de la seva trajectòria es va inspirar en les avantguardes americanes, especialment Pollock, amb un llenguatge gestual i lliure. Després d'una larga vida professional, dedicada a l'art, l'artesania i la gastronomia, va passar a treballar com a delineant i des de la jubilació es dedica plenament a la pintura, amb una expressivitat marcada per l'energia i la vitalitat.

ESP

Chano es pintor con una vida vinculada al arte y la cultura, desde la música y la artesanía hasta la experimentación plástica. Fue pionero DJ en Galicia antes de instalarse en Formentera, a donde llegó por primera vez en 1979 y donde vive desde hace décadas. Su obra inicialmente se inspiró en las vanguardias americanas, especialmente Pollock, con un lenguaje gestual y libre. Después de una larga vida profesional dedicado al arte, la artesanía y la gastronomía pasó a trabajar como delineante y desde la jubilación se dedica plenamente a la pintura, con una expresividad marcada por su energía y vitalidad.

ENG

Chano is a painter whose life has been bound to art and culture, from music and craftsmanship to artistic experimentation. He was a pioneering DJ in Galicia before settling in Formentera, where he has lived for decades. His early work was inspired by the American avant-gardes, especially Pollock, with a gestural and free language. After a long professional life in the arts, crafts and gastronomy he worked as a delineant and since retirement, he has devoted himself fully to painting, marked by expressive energy and vitality.

La diosa Tanit 2025
100 x 73 cm
Tècnica mixta sobre tauló
Técnica mixta sobre tablero
Mixed media on board

Manuel Persa - Arbïo Art

La pola de Gordón, León. 1982

CAT

Manuel Persa, fundador d'ARBIO i Laboratorio Biomimético, centra la seva pràctica en la biomímesi i el disseny sostenible. Després de més de 15 anys com a dissenyador, actualment crea biomaterials i peces artístiques que uneixen ciència, artesanía i tecnologia. El seu projecte clau és Biocastanar®, un material biodegradable fet amb closques de castanya, que utilitza per crear objectes de disseny i escultures. A través d'ARBIO, combina tradició i innovació per reflectir compromís ambiental.

ESP

Manuel Persa, fundador de ARBIO y Laboratorio Biomimético, centra su práctica en la biomímesis y el diseño sostenible. Tras más de 15 años como diseñador, actualmente crea biomateriales y piezas artísticas que unen ciencia, artesanía y tecnología. Su proyecto clave es Biocastanar®, un material biodegradable hecho con cáscaras de castaña, que utiliza en la creación de objetos de diseño y esculturas. A través de ARBIO, combina tradición e innovación para reflejar compromiso ambiental.

ENG

Manuel Persa, founder of ARBIO and Laboratorio Biomimético, focuses his practice on biomimicry and sustainable design. With over 15 years as a designer, he develops biomaterials and artworks that merge science, craft, and technology. His key project is Biocastanar®, a biodegradable material made from chestnut shells that he uses to make design objects and sculptures. Through ARBIO, he blends tradition and innovation to express environmental commitment.

Jarrón Simiente 2024

18 x 18 x 22 cm

Càscara de castanya i aglutinants naturals

Cáscara de castaña y aglutinantes naturales

Chestnut shell and natural binders

Vasija Spiralís Biocastanar® 2025

19 x 21 x 21 cm – 400 g

Càscara de castanya i aglutinants naturals

Cáscara de castaña y aglutinantes naturales

Chestnut shell and natural binders

Lisa Rubin

Pittsburgh, USA, 1971

CAT

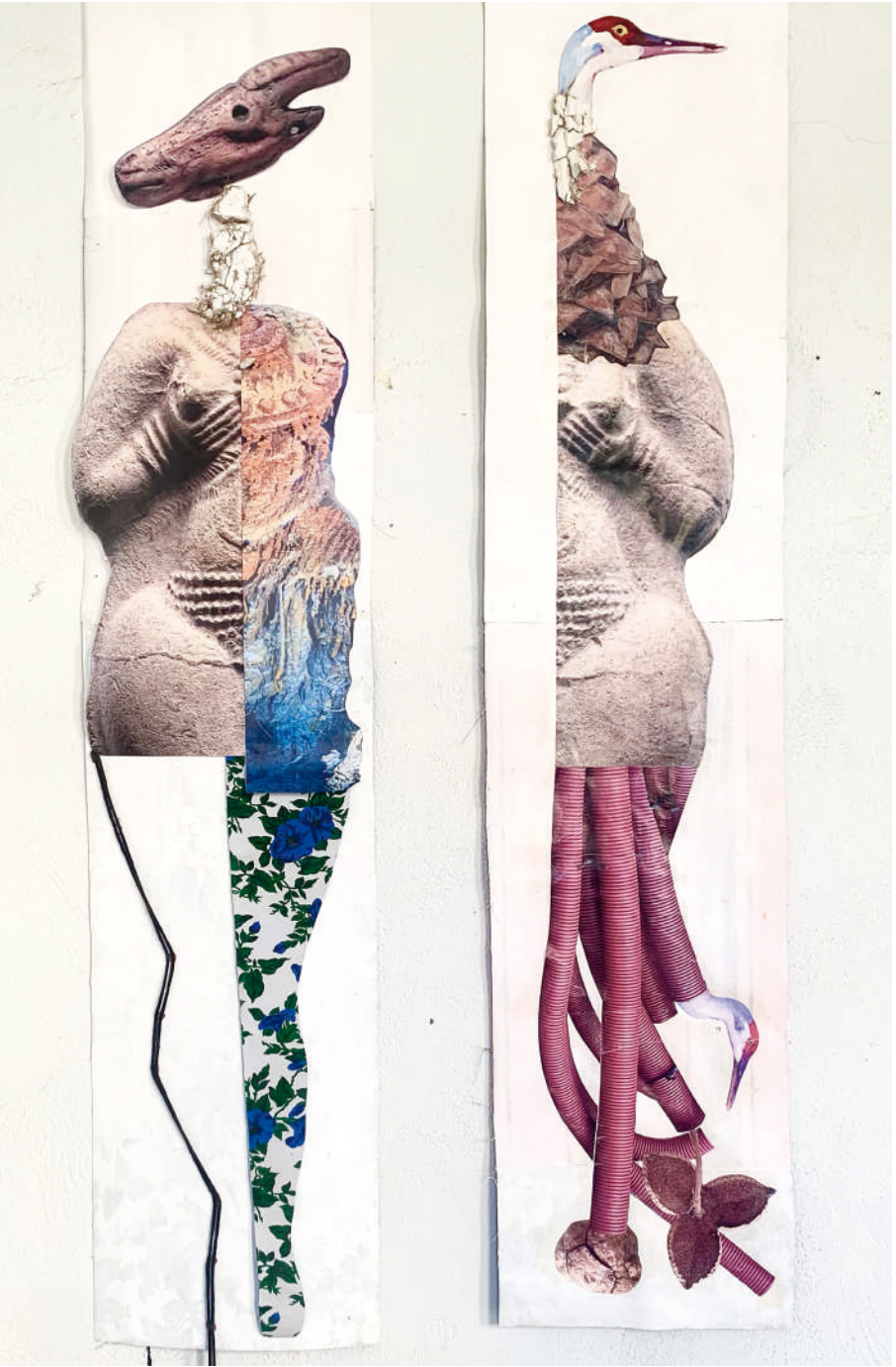
Lisa Rubin és una artista hispanoamericana que va néixer a Pennsilvània i ha viscut i treballat a Nova York, i a Barcelona. Utilitza materials reciclats, en un intent de compensar el desaprofitalment de la vida contemporània. El treball de Lisa està impulsat pel seu amor pel món natural i per moltes de les grans preguntes sense resposta, com la connexió ment-cos o els orígens de la vida mateixa. Investiga la complexa interrelació entre el món natural i el món de les estructures i sistemes que els humans han imposat al planeta. La clau del seu treball es pot trobar en petits detalls poètics; li agrada dir que “la deessa està en els detalls”: Els seus projectes recents inclouen una instal·lació basada en la seva recerca sobre l’era Paleolítica, per al festival Artspace en Bremerhaven, Alemanya. També va participar en RE-ART, una exposició col·lectiva a casa SEAT, a Barcelona.

ESP

Lisa Rubin es una artista hispanoamericana que nació en Pensilvania y ha vivido y trabajado en Nueva York y Barcelona. Utiliza materiales reciclados, en un intento de compensar el desperdicio de la vida contemporánea. El trabajo de Lisa está impulsado por su amor por el mundo natural y por muchas de las grandes preguntas sin respuesta, como la conexión mente-cuerpo o los orígenes de la vida misma. Investiga la compleja interrelación entre el mundo natural y el mundo de las estructuras y sistemas que los humanos han impuesto al planeta. La clave de su trabajo se puede encontrar en pequeños detalles poéticos; le gusta decir que “la diosa está en los detalles”: Sus proyectos recientes incluyen una instalación basada en su investigación sobre la era Paleolítica, para el festival Artspace en Bremerhaven, Alemania. También participó en RE-ART, una exposición colectiva en CASA SEAT, en Barcelona.

ENG

Lisa Rubin is a Spanish-American who was born in Pennsylvania, and has lived and worked in New York and Barcelona. She works largely with materials that are recycled, in an attempt to offset the wastefulness of contemporary life. Lisa’s work is driven by her love of the natural world, and by many of the big unanswered questions, such as the mind-body connection, or the origins of life itself. She investigates the complex interrelationship between the natural world and the world of structures and systems that humans have imposed on the living planet. The key to her work can be found in small poetic details; she likes to say that “goddess is in the details”: Her recent projects include an installation based on her research about the Paleolithic era, for the Artspace festival in Bremerhaven, Germany. She also participated in RE-ART, at CASA SEAT, in Barcelona.

Deer head goddess (shipwreck)

2025

219 x 48 x 2,5 cm

Fotografies, pintura acrílica sobre llenç, tela, corda, branca, guix amb palla, pintura acrílica, muntat sobre tèxtils reciclats

Fotografías, pintura acrílica sobre lienzo, tela, cuerda, rama, yeso con paja, pintura acrílica, montado sobre textiles reciclados

Printed photographs, acrylic painting on canvas, fabric, rope, branch, plaster with straw, acrylic paint, mounted on recycled textiles

Bird head goddess (pipes)

2025

219 x 48 x 2,5 cm

Fotografies impreses, guix amb palla, pintura acrílica, muntat sobre tèxtils reciclats

Fotografías impresas, yeso con paja, pintura acrílica, montado sobre textiles reciclados

Printed photographs, plaster with straw, acrylic paint, mounted on recycled textiles

Xavier Theros – Accidents Polipoètics

Barcelona, 1963

CAT

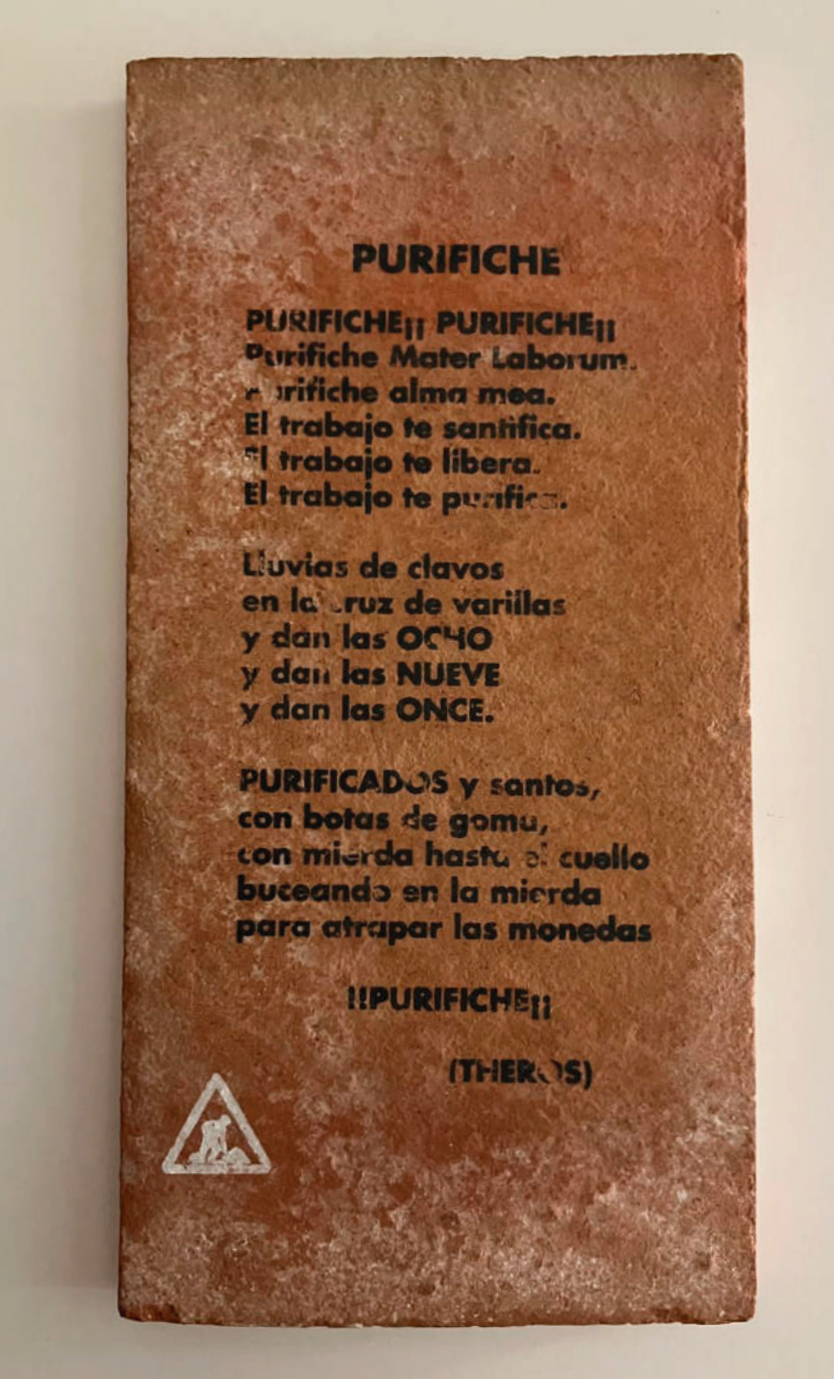
Xavier Theros és escriptor, poeta i antropòleg, cofundador el 1991 del grup pioner de polipoesia Accidents Polipoètics, que combinava poesia, performance i humor. Reconegut amb el Premi Josep Pla per La Fada negra, ha publicat llibres i articles en mitjans com El País i Ara. Amb Rafael Metlikovez va crear un projecte escènic de gran repercussió, amb recitals, obres teatrals i col·laboracions musicals. La seva obra uneix literatura i acció poètica en clau crítica i popular. Part del llegat del grup es va exposar al MACBA el 2021.

ESP

Xavier Theros es escritor, poeta y antropólogo, cofundador en 1991 del grupo pionero de polipoesía Accidents Polipoètics, que combinaba poesía, performance y humor. Reconocido con el Premio Josep Pla por La Fada negra, ha publicado libros y artículos en medios como El País y Ara. Junto a Rafael Metlikovez creó un proyecto escénico de gran repercusión, con recitales, obras teatrales y colaboraciones musicales. Su obra une literatura y acción poética en clave crítica y popular. Parte del legado del grupo fue exhibido en el MACBA en 2021.

ENG

Xavier Theros is a writer, poet, and anthropologist, co-founder in 1991 of Accidents Polipoètics, a pioneering group in polypoetry blending poetry, performance, and humor. Awarded the Josep Pla Prize for La Fada negra, he has published books and articles in outlets such as El País and Ara. Together with Rafael Metlikovez, he developed a highly influential stage project with recitals, theater works, and musical collaborations. His work bridges literature and performative poetry in a critical, popular key. Part of the group's legacy was exhibited at MACBA in 2021.

PURIFICHE 1990

23 x 11 x 2 cm

Peça realitzada a partir d'un poema de Xavier Theros serigrafiat sobre un maó per Rafael Metlikovez. Edició de 20 exemplars, reciclant rajoles d'adob trobades en un contenidor. Exhibida a Berlín el 1991 en una mostra organitzada per Literaturwerkstatt. Considerada la primera acció del duet Accidents Polipoètics, un any abans del seu primer recital.

Pieza realizada a partir de un poema de Xavier Theros serigrafiado sobre un ladrillo por Rafael Metlikovez. Edición de 20 ejemplares, reciclando rasillas de adobe halladas en un contenedor. Exhibida en Berlín en 1991 en una muestra organizada por Literaturwerkstatt. Considerada la primera acción del dúo Accidents Polipoètics, un año antes de su primer recital.

Piece created from a poem by Xavier Theros silkscreened onto a brick by Rafael Metlikovez. Edition of 20 copies, recycling adobe tiles found in a dumpster. Exhibited in Berlin in 1991 in a show organized by Literaturwerkstatt. Regarded as the first action of the duo Accidents Polipoètics, one year before their first performance.

Corb Marí 2008
59 x 27 x 27 cm
Bronze
Bronze
Bronze

In Memoriam

César Ordás

León 1949 — Formentera 2020

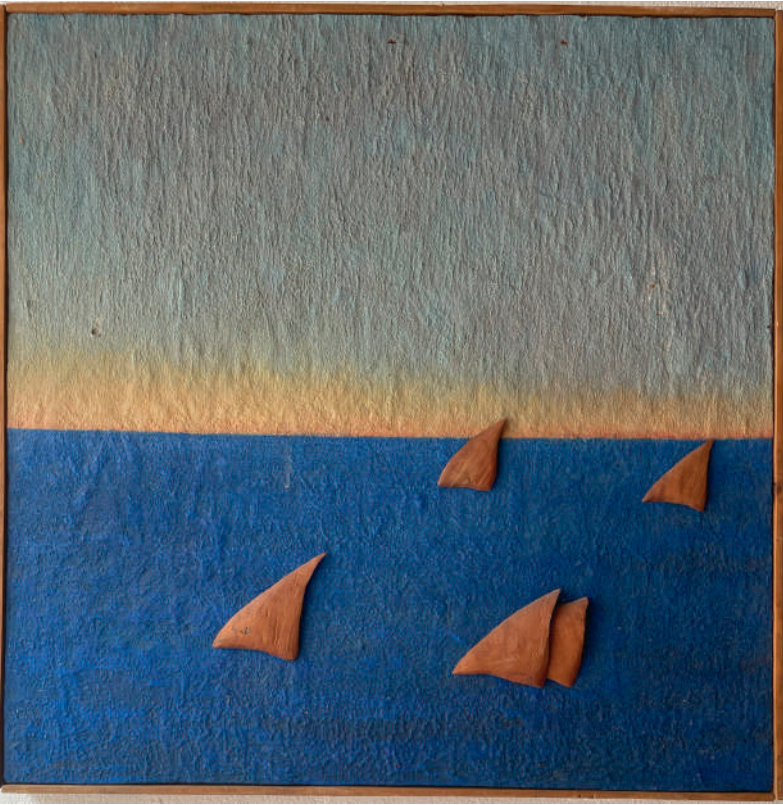
César Ordás

Artista multidisciplinari i autodidacte. Arriba a la família com el petit de tres germans. Nen inquiet, intrèpid i observador que qüestiona allò inqüestionable. Creix a la postguerra franquista d'un barri cèntric de la ciutat de Lleó. Als catorze anys estudia batxillerat superior i s'estrena com a aprenent de delineant i maquetista en un estudi d'arquitectura proper a casa seva.

Als divuit anys abandona Lleó per estudiar arquitectura a Barcelona mentre treballa al taller de cuir del seu germà Santos, a Arenys de Mar, confeccionant peces especials per encàrrec.

Als 27 anys arriba a Formentera amb el veler del seu amic Germán. A poc a poc va descobrint i caminant l'illa fins a habitar-la. Compagina l'hostaleria a l'estiu amb les feines de delineant a l'hivern per a un conegut estudi d'arquitectura a Sant Francesc.

El 1981 realitza la primera maqueta a escala, amb exacta reproducció topogràfica, de l'illa de Formentera per a l'Ajuntament de Formentera. Durant aquest període realitza els plànols de 30 cases tradicionals per a una exposició del Col·legi d'Arquitectes de Balears plasmats en format audiovisual i editat per Sa Nostra.

Regata 2008
55 x 55 x 2 cm
Fusta de savina i arrel de ginebre
Madera de sabina y raíz de enebro
Juniper wood and juniper root

Es Vedrà 2006
45 x 65 x 4 cm
Fusta de savina i arrel de ginebre
Madera de sabina y raíz de enebro
Juniper wood and juniper root

A l'estiu de 1984, es fa càrrec del icònic "Kiosko de l'Anselmo", despertant damunt la roca de Punta Pedrera la màgia d'una època que respirava aires de llibertat. Quan l'Anselmo desapareix (2004), en César es refugia a la seva casa-taller, a la Venda de Sa Miranda de Porto-Salè, i es lliura en cos i ànima a la creació.

La seva casa, un espai intrínsec, acull una visió anarquista de la vida, fora del sistema, fidel a una manera de viure, sostenible, orgànica, austera i coherent amb els seus valors més arrelats. Així, en César cultiva en el seu art i vida quotidiana la senzillesa com a forma de bellesa. Al seu taller, un corral transformat i allunyat de les convencions, en César treballa cada dia de manera meticulosa sobre les seves creacions.

Les seves escultures, tallades en fusta i compostes, capa a capa, a mida real, són un estudi d'anatomia i hiperrealisme. El Podenco, la seva escultura emblemàtica realitzada en fusta de savina, és un autèntic exercici

acadèmic de proporcions, i que després servirà de motlle per a la seva còpia en bronze. Realitzarà el mateix procés amb La Pageda, El Corb Marí, La Barretina, i La Raya. Incansable cercador de la perfecció de tot allò que observa, amb els dits de les seves mans atrapa el món animal de la terra i la mar que habita, infonent-los vida.

En l'obra pictòrica la seva retina no defocalitza i el seu objecte .d'admiració i estudi continua essent la cultura, el folklore, la natura i el paisatge de Formentera. Per als quadres, de diferents formats, utilitza .sempre la fusta com a suport. Sobre aquesta superfície, combina els pigments acrílics amb elements que el mateix paisatge li proporciona: resina i sorra, i que barreja amb diferents tipus de cola, per aconseguir un resultat amb textura granulosa i un brillant colorit. En moltes de les obres introdueix fragments tallats de savina, creant semirelleus que aporten perspectiva.

A tu Pare, Luis i Celia Ordás

César Ordás

Artista multidisciplinar y autodidacta. Llega a la familia el pequeño de tres hermanos. Niño inquieto, intrépido y observador que cuestiona lo incuestionable. Crece en la postguerra franquista de un céntrico barrio de la ciudad de León. A los catorce años estudia bachillerato superior y se estrena como aprendiz de delineante y maquetismo en un estudiode arquitectura cercano a su casa.

A los dieciocho años abandona León para estudiar arquitectura en Barcelona mientras trabaja en el taller de cuero de su hermano Santos, en Arenys de Mar, confeccionando piezas especiales por encargo.

A los 27 años llega a Formentera con el velero de su amigo Germán. .Poco a poco va descubriendo y caminando la isla hasta habitarla. Compagina la hostelería en verano con los trabajos de delineante en invierno para un conocido estudio de arquitectura en Sant Francesc.

En 1981 realiza la primera maqueta a escala, con exacta reproducción topográfica, de la isla de Formentera para el Ayuntamiento de Formentera. Durante este período realiza los planos de 30 casas tradicionales para una exposición del colegio de Arquitectos de Baleares plasmadas en formato audiovisual y editado por Sa Nostra.

Punta Prima 2008
49 x 79 x 2 cm
Fusta de savina i arrel de ginebre
Madera de sabina y raíz de enebro
Juniper wood and juniper root

Podenco 2008
94 x 104 x 24 cm
Fusta de savina i arrel de ginebre
Madera de sabina y raíz de enebro
Juniper wood and juniper root

Podenco balancín 2010
112 x 120 x 33 cm
Fusta de savina i arrel de ginebre
Madera de sabina y raíz de enebro
Juniper wood and juniper root

En el verano de 1984, se hace cargo del icónico “Kiosko de Anselmo”, despertando sobre la roca de Punta Pedrera la magia de una época, que respiraba aires de libertad.

Cuando el Anselmo desaparece (2004), César se refugia en su casa-taller, en la Venda de Sa Miranda de Porto-Salè, y se entrega en cuerpo y alma a la creación.

Su casa, un espacio intrínseco, alberga una visión anarquista de la .vida, fuera del sistema, fiel a una manera de vivir, sostenible, orgánica, austera y coherente con sus valores más arraigados. Así, César cultiva en su arte y vida cotidiana, la sencillez como forma de belleza. En su .taller, un corral transformado y alejado de las convenciones, César trabaja cada día de manera meticulosa sobre sus creaciones.

Sus esculturas, talladas en madera y compuestas, capa a capa, a tamaño real, son un estudio de anatomía e hiperrealismo. El Podenco, su emblemática escultura realizada en madera de sabina, es un auténtico ejercicio académico de proporciones, y que después

servirà de molde para su copia en bronce. Realizará el mismo proceso con La .Pagesa, El Corb Marí, La Barretina, y La Raya.

Incansable buscador de la perfección de todo aquello que observa, con los dedos de sus manos atrapa el mundo animal de la tierra y el mar que habita, infundiéndoles vida.

En la obra pictórica su retina no desenfoca y su objeto de admiración y estudio sigue permaneciendo en la cultura, folklore, naturaleza y paisaje de Formentera. Para los cuadros, de diferentes formatos, usa siempre la madera como soporte. Sobre esa superficie, combina

los pigmentos acrílicos con elementos que el propio paisaje le proporciona: resina y arena, y que mezcla con diferentes tipos de cola, para conseguir un resultado con textura granulosa y un brillante colorido. En muchas de las obras introduce fragmentos tallados de sabina, creando semirelieves que aportan perspectiva.

A tí Papá, Luis y Celia Ordás

César Ordás

Multidisciplinary and self-taught artist. He arrived in the family as the youngest of three siblings. A restless, fearless, and observant child who questioned the unquestionable. He grew up in the post-war Franco era in a central neighborhood of the city of León. At the age of fourteen, he studied advanced secondary school and began as an apprentice draftsman and model maker in an architecture studio near his home.

At eighteen, he left León to study architecture in Barcelona while working in his brother Santos's leather workshop in Arenys de Mar, making special commissioned pieces. At twenty-seven, he arrived in Formentera with his friend Germán's sailboat. Little by little, he discovered and walked the island until he inhabited it. He combined hospitality work in summer with drafting jobs in winter for a well-known architecture studio in Sant Francesc.

In 1981, he created the first scale model, with exact topographic reproduction, of the island of Formentera for the Town Hall of Formentera. During this period, he made the plans of 30 traditional houses for an exhibition of the Balearic Architects' Association, presented in audiovisual format and published by Sa Nostra.

In the summer of 1984, he took charge of the iconic "Kiosko de Anselmo", awakening on the rock of Punta Pedrera the magic of an era that breathed freedom.

When Anselmo disappeared (2004), César took refuge in his house-workshop, in Venda de Sa Miranda de Porto-Salè, and devoted himself body and soul to creation.

His house, an intrinsic space, harbors an anarchist vision of life, outside the system, true to a way of living that is sustainable, organic, austere, and consistent with his deepest values. Thus, César cultivated in his art and daily life the simplicity as a form of beauty.

In his workshop, a transformed corral far from conventions, César worked every day with meticulous dedication on his creations. His sculptures, carved in wood and composed layer by layer, life-size, are a study of anatomy and hyperrealism. El Podenco, his emblematic sculpture made of juniper wood, is a true academic exercise in proportions, which later served as a mold for its bronze copy. He carried out the same process with La Pagesa, El Corb Marí, La Barretina, and La Raya.

A tireless seeker of perfection in everything he observed, with the fingers of his hands he captured the animal world of the land and sea he inhabited, breathing life into them.

In his pictorial work, his retina never lost focus, and his object of admiration and study remained in the culture, folklore, nature, and landscape of Formentera. For his paintings, of different formats, he always used wood as a support. On that surface, he combined acrylic pigments with elements provided by the landscape itself: resin and sand, which he mixed with different types of glue, to achieve a result with grainy texture and brilliant color. In many of the works, he introduced carved fragments of juniper, creating semi-reliefs that added perspective.

To you, Dad, Luis and Celia Ordás

Hipocampo 2008
105 x 47 x 35 cm
Fusta de savina i arrel de ginebre
Madera de sabina y raíz de enebro
Juniper wood and juniper root

Artistes comissariats per
Manolo Oya

Artistas comisariados
por Manolo Oya

Artists curated by
Manolo Oya

Manolo Oya

Minneapolis, Minnesota, EUA, 1970

CAT

Procedent de Madrid, fixa la seva residència a Formentera l'any 2000. Una vegada s'instal·la a l'illa desenvolupa diversos projectes empresarials.

L'any 2009 inicia la seva activitat com a comissari d'art amb l'exposició Poesia Visual. Brossa, Madoz, Mackaoui. L'any 2011, durant el seu pas pel Bar Can Toni de la Mola, crea la trobada cultural El 7 a les 6, en col·laboració amb l'associació cultural Espai Frumentària.

A finals de l'any 2015 s'incorpora com a treballador a Espai Frumentària, des d'on realitzarà tasques de gestió i programació a la Casa del Poble de la Mola, contribuint a la creació i consolidació del projecte del centre sociocultural. A la vegada continua amb el comissariat d'exposicions i col·labora en les produccions escèniques de l'associació. Participa en la creació, producció, gestió i programació de les dues primeres edicions de la mostra de noves dramaturgies Inhòspit.

L'any 2018 comença a col·laborar amb Catalina Verdera en la divulgació de la seva col·lecció d'art contemporani. L'any 2019, pocs mesos abans de sortir d'Espai Frumentària, inicia la seva col·laboració amb la comissaria Francesca Carol Rolla en la marató d'art performatiu a Formentera Arcipelago, la tercera edició de Collective Signatures.

Ja l'any 2020 impulsa la creació de l'Associació Cultural Trampolí Mecànic. El mateix any participa en el projecte d'art performatiu i acció social #Freedom The New Human Manifesto a Formentera.

També al 2020, i fins l'any 2022, s'integra dins l'equip de feina de l'Estudi Tur Costa, a Jesús, Eivissa, amb la intenció d'impulsar l'espai com a centre cultural i galeria d'art.

Des de l'any 2021 al 2023 realitza, per encàrrec del Consell Insular de Formentera, la programació dels actes de commemoració de la Segona República a Formentera i del 200 aniversari de l'Ajuntament de Formentera, i participa en la programació i coordinació de Formentera Intercultural. Des de Trampolí Mecànic produeix els concerts Alma en Cuba a Formentera i Carlos Sarduy & The Groove Messengers.

A finals de l'any 2023 estrena com a productor, des de Trampolí Mecànic, la peça escènica de Pilar Aldea No Paradise Under Your Seat.

L'any 2024 inicia la col·laboració amb Giacomo Bagnara per obrir la galeria temporal Sa Panxa Art Gallery.

El mateix any 2024 impulsa des de Trampolí Mecànic el projecte d'acció social artística Terra Negada, amb René Francisco, Vanessa Batista i Patricia Kasaeva; amb la col·laboració de Wolfgang Mally. L'any 2025 estrena amb Lorenzo Pepe, des de Trampolí Mecànic, la peça documental Peluts i altres forasters a Formentera.

Al llarg de la seva trajectòria com a comissari d'art ha realitzat exposicions amb l'obra dels següents artistes: Joan Brossa, Chema Madoz, Sean Mackaoui, Alberto García-Alix, Helena Belzer, Jordi Sarrà, Michel Mouffe, Rafael Tur Costa, Gilbert Herreyns, Erwin Broner, Enric Majoral, Susana Loureda, Josep Carles Bonet Vallibera, Elena Vinyàrskaya, Anna Ametller, Erwin Bechtold i Franco Monti.

ESP

Procedente de Madrid, fija su residencia en Formentera en el 2000. Una vez instalado en la isla desarrolla varios proyectos empresariales.

En el año 2009 inicia su actividad como comisario de arte con la exposición Poesía Visual. Brossa, Madoz, Mackaoui. En el año 2011, a su paso por el Bar Can Toni de la Mola, crea el encuentro cultural El 7 a les 6, en colaboración con la asociación cultural Espai Frumentaria.

A finales del año 2015 se incorpora como trabajador en Espai Frumentaria, desde donde realizará tareas de gestión y programación en la Casa del Poble de la Mola, contribuyendo a la creación y consolidación del proyecto del centro sociocultural. A la vez continúa con el comisariado de exposiciones y colabora en las producciones escénicas de la asociación. Participa en la creación, producción, gestión y programación de las dos primeras ediciones de la muestra de nuevas dramaturgias Inhòspit.

En el año 2018 empieza a colaborar con Catalina Verdera en la divulgación de su colección de arte contemporáneo. En el año 2019, pocos meses antes de salir de Espai Frumentaria, inicia su colaboración con la comisaría Francesca Carol Rolla en el maratón de arte performativo en Formentera Arcipelago, la tercera edición de Collective Signatures.

Ya en 2020 impulsa la creación de la Asociación Cultural Trampolín Mecánico. El mismo año participa en el proyecto de arte performativo y acción social #Freedom The New Human Manifesto en Formentera.

También en el 2020, y hasta el año 2022, se integra dentro del equipo de trabajo del Estudio Tur Costa, en Jesús, Ibiza, con la intención de impulsar el espacio como centro cultural y galería de arte.

Desde el año 2021 al 2023 realiza, por encargo del Consejo Insular de Formentera, la programación de los actos de conmemoración de la Segunda República en Formentera y del 200 aniversario del Ayuntamiento de Formentera, y participa en la programación y coordinación de Formentera Intercultural. Desde Trampolí Mecànic produce los conciertos Alma en Cuba en Formentera y Carlos Sarduy & The Groove Messengers.

A finales del año 2023 estrena como productor, desde Trampolí Mecànic, la pieza escénica de Pilar Aldea No Paradise Under Your Seat.

En el año 2024 inicia la colaboración con Giacomo Bagnara para abrir la galería temporal Sa Panxa Art Gallery.

El mismo año 2024 impulsa desde Trampolí Mecànic el proyecto de acción social artística Terra Negada, con René Francisco, Vanessa Batista y Patricia Kasaeva; con la colaboración de Wolfgang Mally. En el año 2025 estrena con Lorenzo Pepe, desde Trampolí Mecànic, la pieza documental Peluts i altres forasters en Formentera.

A lo largo de su trayectoria como comisario de arte ha realizado exposiciones con la obra de los siguientes artistas: Joan Brossa, Chema Madoz, Sean Mackaoui, Alberto García-Alix, Helena Belzer, Jordi Sarrà, Michel Mouffe, Rafael Tur Costa, Gilbert Herreyns, Erwin Broner, Enric Majoral, Susana Loureda, Josep Carles Bonet Vallribera, Elena Vinyàrskaya, Anna Ametller, Erwin Bechtold y Franco Monti.

ENG

Originally from Madrid, he settled in Formentera in 2000. Once on the island, he developed several corporative projects.

In 2009, he began his career as an art curator with the exhibition Visual Poetry: Brossa, Madoz, Mackaoui.

In 2011, during his time at the Bar Can Toni in la Mola, he created the cultural event El 7 a les 6, in collaboration with the cultural association Espai Frumentaria.

At the end of 2015, he joined Espai Frumentaria, where he carried out management and programming tasks at the Casa del Poble in la Mola, contributing to the creation and consolidation of the sociocultural center's project. He also continues to curate exhibitions and collaborates on the association's stage productions. He participated in the creation, production, management, and programming of the first two editions of the Inhòspit exhibition of new dramaturgy.

In 2018, he began to collaborate with Catalina Verdera to promote her contemporary art collection.

In 2019, a few months before leaving Espai Frumentaria, he began collaborating with curator Francesca Carol Rolla on the Arcipelago performance art marathon in Formentera, the third edition of Collective Signatures.

In 2020, he promoted the creation of the Trampolí Mecànic Cultural Association. That same year, he participated in the performance art and social action project #Freedom The New Human Manifesto in Formentera.

Also in 2020, and continuing until 2022, he joined the team at Estudio Tur Costa in Jesús, Ibiza, with the aim of promoting the space as a cultural center and art gallery.

From 2021 to 2023, on behalf of the Formentera Island Council, he has been responsible for programming events commemorating the Second Republic in Formentera and the 200th anniversary of the Formentera Municipality. He also participates in the programming and coordination of Intercultural Formentera. With Trampolí Mecànic, he produces the concerts Alma en Cuba in Formentera and Carlos Sarduy & The Groove Messengers.

That same year, 2024, he launched the artistic social action project Terra Negada through Trampolí Mecànic with René Francisco, Vanessa Batista, and Patricia Kasaeva, in collaboration with Wolfgang Mally.

In 2025, he premiered the documentary film Peluts i altres forasters in Formentera with Lorenzo Pepe through Trampolí Mecànic.

Throughout his career as an art curator, he has curated exhibitions featuring the work of the following artists: Joan Brossa, Chema Madoz, Sean Mackaoui, Alberto García-Alix, Helena Belzer, Jordi Sarrà, Michel Mouffe, Rafael Tur Costa, Gilbert Herreyns, Erwin Broner, Enric Majoral, Susana Loureda, Josep Carles Bonet Vallribera, Elena Vinyàrskaya, Anna Ametller, Erwin Bechtold, and Franco Monti.

L'eternitat de l'efímer

L'obra d'art neix d'una necessitat, la voluntat de comunicar-se mitjançant un llenguatge propi. L'artista, des d'una accentuada sensibilitat, comparteix la seua percepció de l'existència. En aquest moment, art i vida es converteixen en una mateixa cosa. Ser artista representa una manera d'entendre i viure la vida, i el resultat de l'acció creativa —l'obra d'art— és la manifestació d'aquesta percepció única, des del prisma que configuren les seues emocions i pensaments.

La vida, com a procés de transformació, li confereix un caràcter efímer i a la vegada etern a la nostra existència. Si bé tenim alguna cosa que ens fa únics, agafar consciència que la nostra vida és fruit de processos col·laboratius ens porta a qüestionar el concepte d'individu. Wolfgang Mally, des del vincle que desenvolupa en el seu treball entre art i ciència —el de l'artista com a investigador— qüestiona la idea del geni creador, en considerar tots els participants a les seues creacions com a coautors de les seues obres. Des de l'apropament artístic als processos biològics, ens ofereix els arguments per desmuntar l'antropocentrisme. El seu treball, metòdic i rigorós, està impregnat de poesia, generositat i humilitat. I de l'anhel que la humanitat arribi a curar la ferida que ella mateixa ha obert en la natura, que trobi el camí per superar els obstacles que dificulten una evolució respectuosa, d'equilibri amb els nostres congèneres i la resta d'éssers vius. La seua mirada, en cerca de possibilitats, es projecta cap a la llunyania de l'espai exterior, a les nebuloses; i, de manera simultània, a la profunditat de la fascinant observació microscòpica dels processos cel·lulars a la vida terrenal, d'allò que ell considera processos escultòrics.

L'inconformisme, la cerca incessant, li confereix una modernitat atemporal al treball artístic, un etern caràcter avantguardista. L'última pel·lícula de Boris Lehman —"Le corps abymé" (El cos danyat)—, que és part del diàleg d'aquest comissariat, és un bell i cru relat en primera persona sobre la percepció de la vellesa, el que comporta experimentar la pèrdua de les capacitats, les disfuncions que el desgast produeix en el nostre organisme, la cura i la curació que requereix el cos afectat pel pas del temps; juntament amb la celebració de l'amor i l'amistat com a motors indestructibles per a la nostra existència. Boris Lehman recorre la sendera de la idea de la identitat, del sentiment de pertinença a una cultura, a un lloc en el món, a la terra promesa. De manera inevitable lliga la seua experiència vital a la passió pel cinema, la seua via d'expressió. Reflexiona sobre la també ineludible transformació del setè art, però més enllà de quedar atrapat en la nostàlgia, qüestiona el camí triat, i ens transmet la seua visió crítica a través de la pel·lícula realitzada amb els nous mitjans.

Helena Belzer i la seua pintura són protagonistes de la pel·lícula, part de la vida de Boris Lehman i de la seua última creació. La seua imponent presència a la pantalla, ferma i entendridora a la vegada, encarna la força de la trobada entre art i vida. La creació i l'existència s'entremesclen, flueixen en una relació d'amistat i, en aquest comissariat —dins el programa de la Fira Tardor d'Art—, dialoguen amb les obres de Wolfgang Mally. Un diàleg entre l'escultura —en el més ampli concepte de la disciplina—, el cinema, l'escriptura i la pintura. Perquè el llenguatge d'Helena Belzer és el fruit de la fusió entre l'escriptura i la pintura. Els traços lliures i expressius

contenen el missatge dels signes. Els ideogrames es transformen en criatures d'altres mons, revelen connexions amb altres plans. Les pintures mostren la percepció de l'invisible, el que ens és aliè i, a la vegada, el que no veim però forma part del nostre entorn i el nostre propi ésser. La tinta, diluïda, impregna el paper, es filtra en la seua estructura, i revela els alvèols que oxigenen i afavoreixen la vida. L'energia emana de la vitalitat en els colors i els contrastos, de tensions i d'equilibri, vibració i ball, transparència i profunditat. Hi ha afinitat entre l'obra dels tres artistes, inquietuds i visions pròximes sobre l'existència que han afavorit aquesta trobada.

Manolo Oya.

Formentera, setembre de 2025

La eternidad de lo efímero

La obra de arte nace de una necesidad, la voluntad de comunicarse a través de un lenguaje propio. El artista, desde una acentuada sensibilidad, comparte su percepción de la existencia. En ese momento arte y vida se convierten en una misma cosa. Ser artista representa una manera de entender y vivir la vida, y el resultado de la acción creativa —la obra de arte— es la manifestación de esa percepción única, desde el prisma que configuran sus emociones y pensamientos.

La vida, como proceso de transformación, le confiere un carácter efímero y al mismo tiempo eterno a nuestra existencia. Si bien tenemos algo que nos hace únicos, tomar conciencia de que nuestra vida es el fruto de procesos colaborativos nos lleva a cuestionar el concepto de individuo. Wolfgang Mally, desde el vínculo que desarrolla en su trabajo entre arte y ciencia —el del artista como investigador— cuestiona la idea del genio creador, al considerar a todos los participantes en su creaciones como coautores de sus obras. Desde el acercamiento artístico a los procesos biológicos nos ofrece los argumentos para desmontar el antropocentrismo. Su trabajo, metódico y riguroso, está impregnado de poesía, generosidad y humildad. Y del anhelo que la humanidad llegue a curar la herida que ella misma ha abierto en la naturaleza, que encuentre el camino para superar los obstáculos que dificultan una evolución respetuosa, de equilibrio con nuestros congéneres y el resto de los seres vivos. Su mirada, en búsqueda de posibilidades, se proyecta hacia la lejanía del espacio exterior, a las nebulosas; y de manera simultánea a la profundidad de la fascinante observación microscópica de los procesos celulares en la vida terrenal, de lo que él considera procesos escultóricos.

El inconformismo, la búsqueda incesante, le confiere una modernidad atemporal al trabajo artístico, un eterno carácter vanguardista. La última película de Boris Lehman —"Le corps abymé" (El cuerpo dañado)— que es parte del diálogo de este comisariado, es un bello y crudo relato en primera persona sobre la percepción de la vejez, lo que conlleva experimentar

la pérdida de capacidades, las disfunciones que el desgaste produce en nuestro organismo, el cuidado y la curación que requiere el cuerpo afectado por el paso del tiempo; junto con la celebración del amor y la amistad como motores indestructibles para nuestra existencia. Boris Lehman recorre el sendero de la idea de la identidad, del sentimiento de pertenencia a una cultura, a un lugar en el mundo, a la tierra prometida. De manera inevitable liga su experiencia vital a la pasión por el cine, su vía de expresión. Reflexiona sobre la también ineludible transformación del séptimo arte, pero más allá de quedar atrapado en la nostalgia cuestiona el camino elegido, y nos transmite su visión crítica a través de la película realizada con los nuevos medios.

Helena Belzer y su pintura son protagonistas de la película, parte de la vida de Boris Lehman y de su última creación. Su imponente presencia en pantalla, firme y enternecedora a la vez, encarna la fuerza del encuentro entre arte y vida. La creación y la existencia se entremezclan, fluyen en una relación de amistad, y en este comisariado —dentro del programa de la Fira Tardor d'Art— dialogan con las obras de Wolfgang Mally. Un diálogo entre la escultura —en el más amplio concepto de la disciplina— el cine, la escritura y la pintura. Porque el lenguaje de Helena Belzer es el fruto de la fusión entre la escritura y la pintura. Los trazos libres y expresivos contienen el mensaje de los signos. Los ideogramas se transforman en criaturas de otros mundos, revelan conexiones con otros planos. Las pinturas muestran la percepción de lo invisible, lo que nos es alieno y al mismo tiempo lo que no vemos pero forma parte de nuestro entorno y nuestro propio ser. La tinta impregna el papel, diluida se filtra en su estructura, y revela los alvéolos que oxigenan y favorecen la vida. La energía emana de la vitalidad en los colores y los contrastes, de tensiones y de equilibrio, vibración y baile, transparencia y profundidad. Existe afinidad entre la obra de los tres artistas, inquietudes y visiones cercanas sobre la existencia que han favorecido este encuentro.

Manolo Oya

Formentera, septiembre de 2025

The Eternity of the Ephemeral

The work of art is born from a need, the desire to communicate through its own language. The artist, with a heightened sensitivity, shares his perception of existence. In that moment, art and life become one and the same. Being an artist represents a way of understanding and living life, and the result of creative action—the work of art—is the manifestation of that unique perception, from the prism shaped by one's emotions and thoughts.

Life, as a process of transformation, confers an ephemeral yet eternal character on our existence. While we have something that makes us unique, realizing that our life is the fruit of collaborative processes leads us to question the concept of the individual. Wolfgang Mally, through the connection he develops in his work between art and science—that of the artist as a researcher—questions the idea of the creative genius, considering all participants in his creations as co-authors of his works. Through his artistic approach to biological processes, he offers us the arguments to dismantle anthropocentrism. His methodical and rigorous work

is imbued with poetry, generosity, and humility. It is also imbued with the longing for humanity to heal the wound it has opened in nature, to find a way to overcome the obstacles that hinder respectful evolution and balance with our fellow humans and all living beings. His gaze, in search of possibilities, extends toward the distant reaches of outer space, to the nebulae; and simultaneously to the depths of the fascinating microscopic observation of cellular processes in earthly life, of what he considers sculptural processes.

Nonconformity, the relentless pursuit, lends a timeless modernity to artistic work, an eternally avant-garde quality. Boris Lehman's latest film—"The Damaged Body"—which is part of this curatorial dialogue, is a beautiful and raw first-person account of the perception of aging, what it entails experiencing the loss of abilities, the dysfunctions that wear and tear produce in our bodies, the care and healing required by bodies affected by the passage of time; along with the celebration of love and friendship as indestructible driving forces of our existence. Boris Lehman explores the idea of identity, the feeling of belonging to a culture, a place in the world, the promised land. He inevitably links his life experience to his passion for cinema, his means of expression. He reflects on the equally unavoidable transformation of the seventh art, but beyond being trapped in nostalgia, he questions the path he has chosen and conveys his critical vision through a film made with new media. Helena Belzer and her painting are the protagonists of the film, a glimpse into Boris Lehman's life and his latest creation. Her imposing on-screen presence, at once firm and endearing, embodies the power of the encounter between art and life. Creation and existence intertwine, flowing in a relationship of friendship, and in this curatorial project—part of the Fira Tardor d'Art program—they dialogue with the works of Wolfgang Mally. A dialogue between sculpture—in the broadest sense of the discipline—film, writing, and painting. Because Helena Belzer's language is the fruit of the fusion of writing and painting. The free and expressive strokes contain the message of the signs. The ideograms are transformed into creatures from other worlds, revealing connections with other planes. The paintings show the perception of the invisible, that which is alien to us and at the same time that which we do not see but which is part of our environment and our very being. The ink permeates the paper, diluted, seeping into its structure, revealing the alveoli that oxygenate and foster life. Energy emanates from the vitality of colors and contrasts, tension and balance, vibration and dance, transparency and depth. There is an affinity between the work of the three artists, shared concerns and visions of existence that have fostered this encounter.

Manolo Oya

Formentera, September 2025

Helena Belzer

Alemanya, 1941

CAT

Helena Belzer és una pintora alemanya que viu i treballa entre Brussel·les i Formentera, des dels anys seixanta. El 1959 s’instal·la a Munich i entra en contacte amb artistes de teatre i dansa. Escriu poemes i short-stories. El 1960 s’inicia en la pintura amb el pintor Eli Montlake a Eivissa. Del 1961 al 1966 viu i viatja per Orient Mitjà, la Índia, Ceilan i Japó.

El 1967 s’instal·la a Formentera. El 1969 pren la decisió de continuar el seu treball utilitzant solament el blanc i negre durant el desenvolupament de la sèrie Cercle Triangle Carré. El 1984 comença els estudis de cal·ligrafia xinesa amb el professor Chang Nin Ho a Brussel·les i el 1988 amb el professor Wang You Jun a Taipei, Taiwan. Amb la sèrie Paysages intérieurs comença a treballar també en color. Viatja de forma periòdica a Taipei fins el 2010, on continua amb la pintura i amplia els estudis de Tai Chi-Chuan amb Wang Yen-nien i de cal·ligrafia xinesa amb Liao Hui-Chen. En la seva obra també es percep l’influència de l’obra de Michel Empain (escriptor) i de René Michel (pintor).

Després del seu debut el 1986, en la mostra col·lectiva Manifestación de artistas de Formentera, exposa a Brussel·les (Librairie Tropismes, Centre Culturel Jacques Franck, La Lettre volée, Éperonniers 59, Galerie Françoise Féty,), Alemanya (Siemens-Nixdorf Frankfurt, Cicero Wiesbaden, Abbot Wiesbaden, Walluf Presse Haus Wiesbaden, Kunstverein. Rüsselsheim, Galerie AM Schrotturm), Noruega (Lysverket, Oslo) i Formentera (Sala d’Exposicions “Ajuntament Vell” i Sa Panxa Art Gallery).

A més s’han realitzat diferents publicacions relacionades amb la seva pintura: Works in Black and White (1973-1992). Catàleg en tres volums. Pilar Aldea. Madrid, 1993; Encres. Cal·ligrafia d’Helena Belzer i poemes de Véronique Bergen. La Lettre volée, Bruxelles1994; Tomber vers le haut. Pintures d’Helena Belzer i poemes de Véronique Bergen. La Lettre volée. Bruxelles, 2016; Avant, pendant et après. Pintures d’Helena Belzer i poemes de Véronique Bergen. La Lettre volée. Bruxelles, 2023.

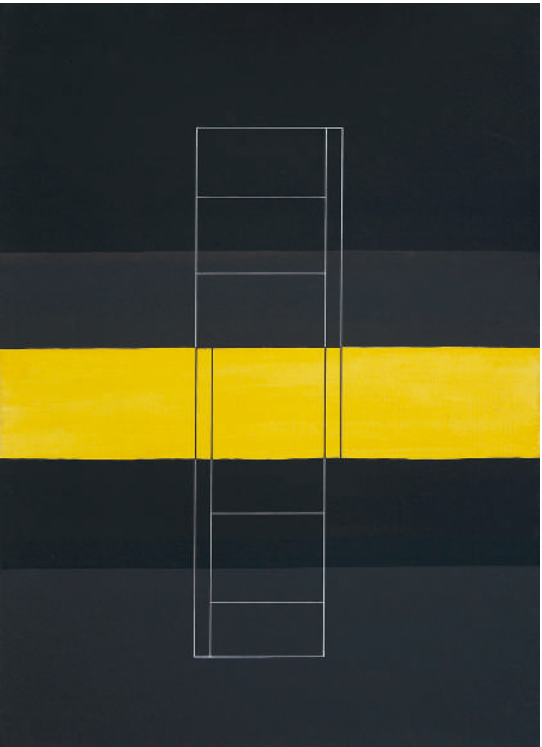
ESP

Helena Belzer es una pintora alemana que vive y trabaja entre Bruselas y Formentera, desde los años sesenta. El 1959 se instala a Munich y entra en contacto con artistas de teatro y danza. Escribe poemas y short-stories. El 1960 se inicia en la pintura con el pintor Eli Montlake en Ibiza. Del 1961 al 1966 vive y viaja por Oriente Medio, la India, Ceilán y Japón.

El 1967 se instala en Formentera. El 1969 toma la decisión de continuar su trabajo utilizando solo el blanco y negro durante el desarrollo de la serie Círculo-Triángulo-Cuadrado. El 1984 empieza los estudios de caligrafía china con el profesor Chang Nin Ho en Bruselas y el 1988 con el profesor Wang You Jun en Taipéi, Taiwán. Con la serie Paysages intérieurs empieza a trabajar también en color. Viaja de forma periódica en Taipéi hasta el 2010, donde continúa con la pintura y amplía los estudios de Tai Chi-Chuan con Wang Yen-nien y de caligrafía china

Sense títol 1995
75 x 55 cm
Tècnica mixta sobre paper
Tècnica mixta sobre paper
Mixed Media on paper

Sense títol 1997
65 x 49,5 cm
Tècnica mixta sobre paper
Tècnica mixta sobre paper
Mixed Media on paper

con Liao Hui-Chen. En su obra también se percibe lo influencia de la obra de Michel Empain (escritor) y de René Michel (pintor).

Después de su debut el 1986, en la muestra colectiva Manifestación de artistas de Formentera, expone en Bruselas (Librairie Tropismos, Centre Culturel Jacques Franck, La Lettre volée, Éperonniers 59, Galerie Françoise Féty,), Alemania (Siemens-Nixdorf Frankfurt, Cicero Wiesbaden, Abbot Wiesbaden, Walluf Presse Haus Wiesbaden, Kunstverein. Rüsselsheim, Galerie AM Schrotturm), Noruega (Lysverket, Oslo) y Formentera (Sala de Exposiciones “Ajuntament Vell” y Sa Panxa Art Gallery).

Además, se han realizado diferentes publicaciones relacionadas con su pintura: Works in Black and White (1973-1992). Catálogo en tres volúmenes. Pilar Aldea. Madrid, 1993; Encres. Caligrafía de Helena Belzer y poemas de Véronique Bergen. La Lettre volée, Bruxelles1994; Tomber hacia le haut. Pinturas de Helena Belzer y poemas de Véronique Bergen. La Lettre volée. Bruxelles, 2016; Avant, pendant et après. Pinturas de Helena Belzer y poemas de Véronique Bergen. La Lettre volée. Bruxelles, 2023.

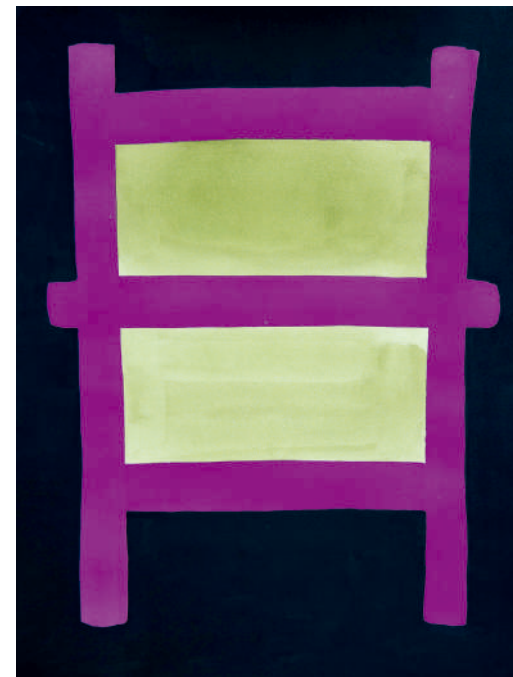
ENG

Helena Belzer is a German painter who has lived and worked between Brussels and Formentera since the 1960s. In 1959, she settled in Munich and came into contact with artists from the theater and dancers. She wrote poems and short stories. In 1960, she began painting with the painter Eli Montlake in Ibiza. From 1961 to 1966, she lived and traveled throughout the Middle East, India, Ceylon, and Japan.

In 1967, she settled in Formentera. In 1969, she decided to continue her work using only black and white while developing the Circle-Triangle-Square series. In 1984, she began studying Chinese calligraphy with Professor Chang Nin Ho in Brussels, and in 1988 with Professor Wang You Jun in Taipei, Taiwan. With the series Interior Landscapes, she also began working in color. She traveled periodically to Taipei until 2010, where she continued painting and expanded her studies of Tai Chi Chuan with Wang Yen-nien and Chinese calligraphy with Liao Hui-Chen. Her work also reflects the influence of Michel Empain (writer) and René Michel (painter).

After her debut in 1986 at the group exhibition Manifestación de artistas de Formentera, she exhibited in Brussels (Librairie Tropismos, Centre Culturel Jacques Franck, La Lettre volée, Éperonniers 59, Galerie Françoise Féty), Germany (Siemens-Nixdorf Frankfurt, Cicero Wiesbaden, Abbot Wiesbaden, Walluf Presse Haus Wiesbaden, Kunstverein, Rüsselsheim, Galerie AM Schrotturm), Norway (Lysverket, Oslo), and Formentera (Sala de Exposiciones "Ajuntament Vell" and Sa Panxa Art Gallery).

In addition, several publications related to her painting have seen the light: Works in Black and White (1973-1992). Three-volume catalogue. Pilar Aldea. Madrid, 1993; Encres. Calligraphy by Helena Belzer and poems by Véronique Bergen. La Lettre volée, Bruxelles 1994; Tomber vers le haut. Paintings by Helena Belzer and poems by Véronique Bergen. La Lettre volée. Brussels, 2016; Avant, pendant et après. Paintings by Helena Belzer and poems by Véronique Bergen. La Lettre volée. Brussels, 2023.

Sense títol 1997
65 x 50 cm
Tècnica mixta sobre paper
Técnica mixta sobre papel
Mixed Media on paper

Sense títol 1997
65 x 50 cm
Tècnica mixta sobre paper
Técnica mixta sobre papel
Mixed Media on paper

Sense títol 1999
65,5 x 50 cm
Tècnica mixta sobre paper
Técnica mixta sobre papel
Mixed Media on paper

Sense títol 2006
70 x 50,5 cm
Tècnica mixta sobre paper
Técnica mixta sobre papel
Mixed Media on paper

Sense títol 2011
69 x 50 cm
Tècnica mixta sobre paper
Técnica mixta sobre papel
Mixed Media on paper

Sense títol 2006
70 x 50,5 cm
Tècnica mixta sobre paper
Técnica mixta sobre papel
Mixed Media on paper

Boris Lehman

Boris Lehman

CAT

Boris Lehman nasqué a una família jueva. Va estudiar cinema a l'Institut Nacional Superior d'Arts i Espectacles (INSAS) a Brussel·les, on viu en l'actualitat. Ha fet d'actor, periodista, professor, projeccionista, poeta, pianista i esportista. Entre 1965 i 1982 utilitzà el cinema com a mètode terapèutic al Club Antonin Artaud, un centre de readaptació per a malalts mentals. Durant cinquanta anys, ha exercit com a cineasta independent, produint i distribuint les seves gairebé cinc-centes pel·lícules, la majoria rodades en 8 i 16mm. Les seves obres s'han projectat a varis cinemes, museus, escoles, domicilis privats i salons. El 2003 el Centre Pompidou li dedicà una vasta retrospectiva, Le Tour de Boris en quatre-vingt bobines. Malgrat tenir una llarga carrera de gran difusió de la seva obra a filmoteques i festivals, encara és un cineasta desconegut pel gran públic.

ESP

Boris Lehman nació en una familia judía. Estudió cine en el Instituto Nacional Superior de Artes y Espectáculos (INSAS) en Bruselas, donde vive en la actualidad. Ha hecho de actor, periodista, profesor, proyccionista, poeta, pianista y deportista. Entre 1965 y 1982 utilizó el cine como método terapéutico en el Club Antonin Artaud, un centro de readaptación para enfermos mentales. Durante cincuenta años, ha ejercido como cineasta independiente, produciendo y distribuyendo sus casi quinientas películas, la mayoría rodadas en 8 y 16mm. Sus obras se han proyectado en varios cines, museos, escuelas, domicilios privados y salones. En 2003 el Centro Pompidou le dedicó una vasta retrospectiva, Le Tour de Boris en quatre-vingt bobines. A pesar de tener una larga carrera con gran difusión de su obra en filmotecas y festivales, todavía es un cineasta desconocido para el gran público.

ENG

Boris Lehman was born into a Jewish family. He studied film at the National Institute of Arts and Spectacles (INSAS) in Brussels, where he currently lives. He has worked as an actor, journalist, teacher, projectionist, poet, pianist, and athlete. Between 1965 and 1982, he used film as a therapeutic method at the Antonin Artaud Club, a rehabilitation center for the mentally ill. For fifty years, he worked as an independent filmmaker, producing and distributing his nearly five hundred films, most of them shot in 8 and 16mm film. His works have been screened in various cinemas, museums, schools, private homes, and salons. In 2003, the Centre Pompidou dedicated a vast retrospective to him, Le Tour de Boris en quatre-vingt bobines. Despite a long career with extensive distribution of his work in film libraries and festivals, he remains an unknown filmmaker to the general public.

Le Corps Abymé
Documental
46 min

Wolfgang Mally

Magdeburg, Germany, 1952

CAT

Wolfgang Mally es un artista visual con una trayectoria internacional que incluye becas en PS1 en Nueva York, participación en la Bienal de Venecia, la Documenta X de Kassel, ICAM Lisboa, ZKM Centro de Arte y Medios de Karlsruhe, colaboraciones internacionales con el Instituto Goethe y numerosas galerías internacionales, festivales de arte contemporáneo y cine. A Wolfgang Mally le interesa dialogar con la naturaleza, aprender en qué estado y relación nos encontramos actualmente los humanos con ella, y qué realidades podemos crear a partir de esta red de interdependencias. Para Mally, la relación del hombre con su existencia y las imágenes que ha creado y sigue creando de su mundo y sus materiales básicos siempre ha sido muy dinámica. Trabaja con obras que cuestionan la existencia.

Lo que podría ser existencia y realidad se pone a prueba y se cuestiona hoy en su laboratorio abierto. Lo que parece digital es analógico; lo que parece computarizado tiene una constitución fenomenológica. Al navegar por estos mundos, se apoya principalmente en seres o dispositivos que disponen de otros sentidos: plantas, abejas, escáneres de sonar, lagartos, teléfonos móviles, dinoflagelados.

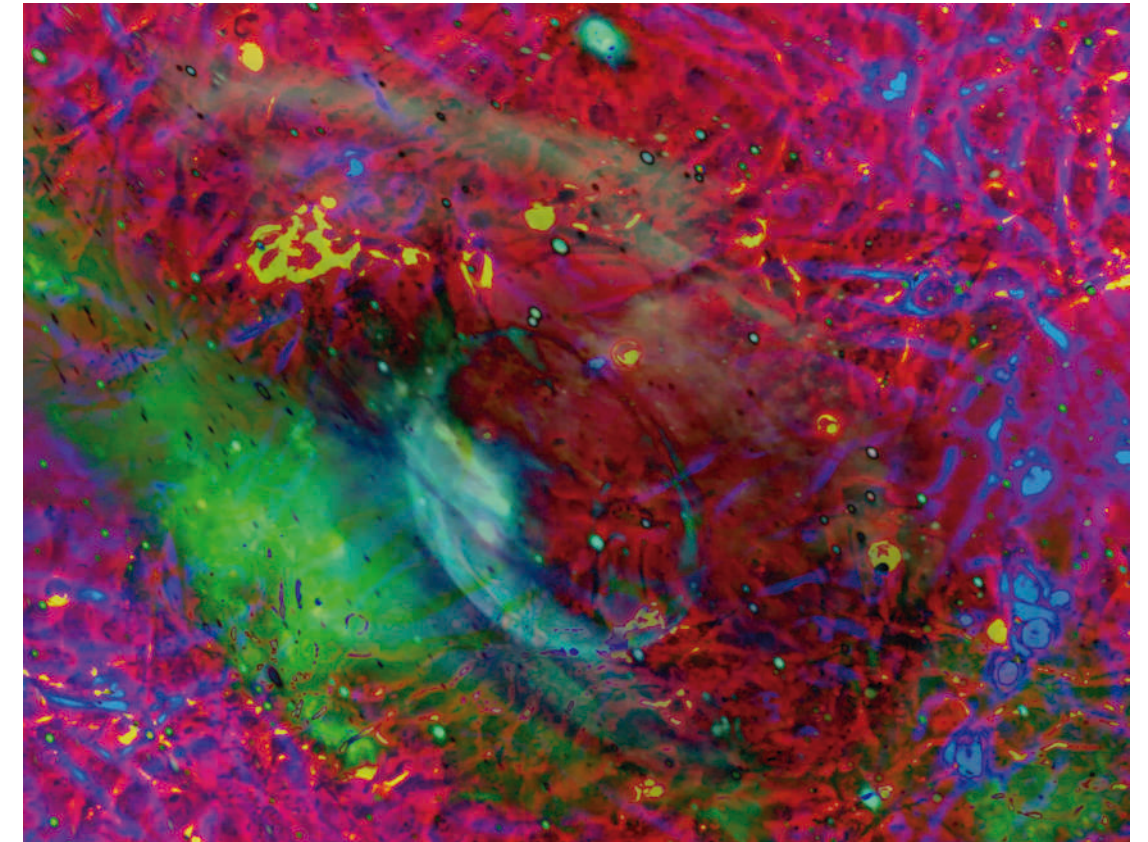
(Gregor Jansen, from: Möglichkeitsräume – Aus dem Labor
Wolfgang Mallys für unausweichliche Interaktionen, 2012)

CAST

Wolfgang Mally es un artista visual con una trayectoria internacional que incluye becas en PS1 en Nueva York, participación en la Bienal de Venecia, la Documenta X de Kassel, ICAM Lisboa, ZKM Centro de Arte y Medios de Karlsruhe, colaboraciones internacionales con el Instituto Goethe y numerosas galerías internacionales, festivales de arte contemporáneo y cine. A Wolfgang Mally le interesa dialogar con la naturaleza, aprender en qué estado y relación nos encontramos actualmente los humanos con ella, y qué realidades podemos crear a partir de esta red de interdependencias. Para Mally, la relación del hombre con su existencia y las imágenes que ha creado y sigue creando de su mundo y sus materiales básicos siempre ha sido muy dinámica. Trabaja con obras que cuestionan la existencia.

Lo que podría ser existencia y realidad se pone a prueba y se cuestiona hoy en su laboratorio abierto. Lo que parece digital es analógico; lo que parece computarizado tiene una constitución fenomenológica. Al navegar por estos mundos, se apoya principalmente en seres o dispositivos que disponen de otros sentidos: plantas, abejas, escáneres de sonar, lagartos, teléfonos móviles, dinoflagelados.

(Gregor Jansen, from: Möglichkeitsräume – Aus dem Labor
Wolfgang Mallys für unausweichliche Interaktionen, 2012)

ENG

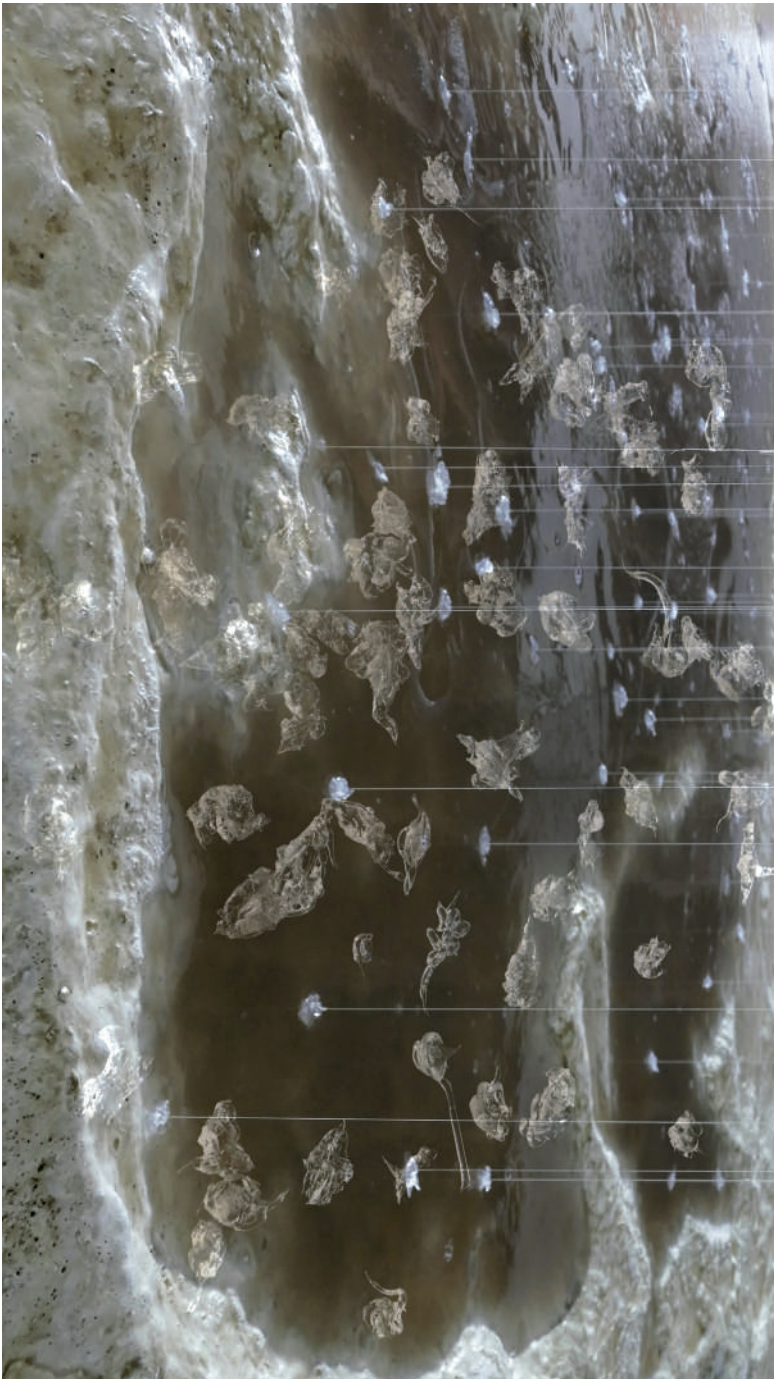
Wolfgang Mally is a visual artist with an international career that includes scholarships in PS1 in New York, participation in the Biennale of Venice, the Documenta X Kassel, ICAM Lisbon, ZKM Center for Art and Media Karlsruhe, international collaborations with the Goethe Institute and many international galleries, contemporary art and film festivals.

“Wolfgang Mally is concerned with entering into a dialogue with nature, with learning in what kind of state and relationship we humans currently stand to it, and which realities we can create out of this web of interdependencies. For Mally, the relationship of man to his existence and the images that he has made and continues to make of his world and its basic materials has always been something very dynamic... He deals with works that question existence.

That which could be existence and reality is today tested and questioned in his open laboratory. What appears to be digital is analogue, what seems to be computed has a phenomenological constitution. When navigating in these worlds, he is assisted most of all by beings or devices that have other sensoria at their disposal: plants, bees, sonar scanners, lizards, mobile phones, dinoflagellates.”

(Gregor Jansen, from: Möglichkeitsräume – Aus dem Labor
Wolfgang Mallys für unausweichliche Interaktionen, 2012)

**RR - Escultors col·laboradors en el
camp dels processos moleculars**1969
- 2022
Videoinstal·lació
Hektor-NGC 2016
6 min

Boris Lehman, Manolo Oya, Wolfgang Mally, Helena Belzer

Intervencions en l'espai
públic

Intervenciones en el
espacio público

Interventions in public
space

Rafael Amorós

Albaida, Valencia, 1964

CAT

Per a Rafael Amorós el fet artístic és sentir com flueix la forma i aquesta com es configura en gest, alhora que es transforma en realitat; observar la comunicació entre els materials; veure com reflexos i contrastos es converteixen en evocacions a allò material i espiritual; afrontar temes com el fet religiós o místic, la tolerància o la intolerància, el dret a la diferència, acceptar a l'altre, el dubte, els records i els aprenentatges, qüestions humanes i referències a l'àmbit cultural on habita, el Mediterrani.

Va néixer al món de la plàstica contemporània de la mà de l'amic i artista Francesc Messa el 1981 i des de 1983 ha participat en nombroses exposicions individuals i col·lectives. Al llarg d'aquests anys, la seva obra va formant part de diverses col·leccions privades i públiques tant de l'Estat espanyol com de l'estranger.

CAST

Para Rafael Amorós el hecho artístico es sentir cómo fluye la forma y ésta cómo se configura en gesto, a la vez que se transforma en realidad; observar la comunicación entre los materiales; ver como reflejos y contrastes se convierten en evocaciones de lo material y espiritual; enfrentar temas como el hecho religioso o místico, la tolerancia o la intolerancia, el derecho a la diferencia, aceptar al otro, la duda, los recuerdos y los aprendizajes, cuestiones humanas y referencias al ámbito cultural donde habita, el Mediterráneo.

Entró en el mundo de la plástica contemporánea de la mano del amigo y artista Francesc Messa en 1981 y desde 1983 ha participado en numerosas exposiciones individuales y colectivas. A lo largo de estos años, su obra va formando parte de diversas colecciones privadas y públicas tanto en el Estado español como en el extranjero.

ENG

For Rafael Amorós, artistic endeavor involves experiencing how form flows and how it is configured into gesture, as it transforms into reality; observing the communication between materials; seeing how reflections and contrasts become evocations of the material and the spiritual; confronting themes such as religion or mysticism, tolerance or intolerance, the right to difference, accepting others, doubt, memories, and lessons learned, addressing human issues and references to the cultural environment in which he lives: the Mediterranean.

He was introduced to the world of contemporary visual art by his friend, the artist Francesc Messa in 1981, and since 1983 he has participated in numerous solo and group exhibitions. Over the years, his work has become part of various private and public collections both in Spain and abroad.

Nexes 2025

Mides variables / Medidas variables / Variable measurements

Intervenció *site specific* al Jardí de Ses Eres, jugant amb les ombres

Amb la transformació del plàstic comú d'ampolles i marraixes, en esta instal·lació intente posar de manifest un ventall de connexions que ens indiquen on i com vivim, què i com som.

Realitat, residus, desig, imaginació, reutilització, terra, llum, ombra, illa, aigua, continent, transformació, sòlid, dúctil, natural, artífici, prosaic, poètic, funcional, contemplatiu, generositat, pensament.

Intervención *site specific* en el Jardí de ses Eres, jugando con las sombras

Con la transformación del plástico común de botellas y garrafas, en esta instalación intento poner de manifiesto un abanico de conexiones que nos indican donde y como vivimos, que y como somos.

Realidad, residuos, deseo, imaginación, reutilización, tierra, luz, sombra, isla, agua, continente, transformación, sólido, dúctil, natural, artificio, prosaico, poético, funcional, contemplativo, generosidad, pensamiento

Site specific installation in the Jardí de ses Eres, playing with the shadows

By transforming common plastic bottles and carafes, in this installation I attempt to reveal a range of connections that tell us where and how we live, what and who we are.

Reality, waste, desire, imagination, reuse, earth, light, shadow, island, water, continent, transformation, solid, ductile, natural, artificial, prosaic, poetic, functional, contemplative, generosity, thought

Christian Guggenbühl – “ArTapones”

Christian Guggenbühl – “ArTapones”

CAT

ArTapones és un artista que estableix la seva residència permanent a Torremolinos el 1991, després de viure en París, Zuric i Lausana. Va realitzar estudis de Delineant i Belles arts a Zúric. Experimenta en múltiples disciplines artístiques com la Performance, Vídeo instal·lacions o escultures realitzades en fusta i formigó. Les seves creacions conviden a l'espectador a replantejar-se la seva relació amb la naturalesa i realitzen una crítica a la cultura de l'“usar i tirar”.

Ha participat en exposicions col·lectives en tota Espanya, rep un esment d'honor per la seva escultura Pez-KO en el concurs Escultures enfront de la Mar a Dénia i queda com a finalista al parc de l'estret, amb la mateixa obra. La seva cabra Mikaela, creada per a Artolox en 2024, adorna els carrers de Tolox i apareix en la Guia de l'Art 2024. Realitza una exposició retrospectiva a Torremolinos, el 2025.

CAST

ArTapones es un artista que fija su residencia permanente en Torremolinos en 1991, después de vivir en París, Zúrich y Lausana. Realizó estudios de Delineante y Bellas Artes en Zúrich, Experimenta en múltiples disciplinas artísticas como la Performance, Video instalaciones o esculturas realizadas en madera y hormigón. Sus creaciones invitan al espectador a replantearse su relación con la naturaleza y realizan una crítica a la cultura del “usar y tirar”.

Ha participado en exposiciones colectivas en toda España, recibe una mención de honor por su escultura Pez-KO en el concurso Esculturas frente al Mar en Denia y queda como finalista en el parque del estrecho, con la misma obra. Su cabra Mikaela, creada para Artolox en 2024, adorna las calles de Tolox y aparece en la Guía del Arte 2024. Realiza una exposición retrospectiva en Torremolinos en el 2025.

ENG

ArTapones is an artist who settled permanently in Torremolinos in 1991, after living in Paris, Zurich, and Lausanne. He studied Draftsmanship and Fine Arts in Zurich. He experiments with multiple artistic disciplines, such as Performance, Video installations, and sculptures made of wood and concrete. His creations invite viewers to rethink their relationship with nature and critique the throwaway culture.

He has participated in group exhibitions throughout Spain, receiving an honorable mention for his sculpture Pez-KO in the Esculturas frente al Mar competition in Denia and was a finalist in the Parque del Estrecho with the same work. His goat Mikaela, created for Artolox in 2024, adorns the streets of Tolox and is featured in the 2024 Art Guide. He has held a retrospective exhibition in Torremolinos in 2025.

Pez-KO 2024

165 x 165 x 70 cm

En un lloc del Mediterrani emergeix aquesta formosa bèstia,

Creada amb la vostra brossa abandonada, a dreta i a esquerra.

Les seves escames, salvades de la deriva, envaeixen el nostre mitjà.

“Pez” representa vida, “KO” la mort.

Nascut fidel al meu lema, on tu veus deixalles jo veig bellesa

En un lugar del Mediterráneo emerge esta bella bestia,

Creada con vuestra basura abandonada a diestro y siniestro.

Sus escamas formadas con los últimos tapones libres;

Sin ataduras, salvados a la deriva invadiendo nuestro medio.

“Pez” representa la vida y “KO” la muerte.

Nacido Fiel a mi lema, donde tú ves basura yo veo hermosura

In a place in the Mediterranean emerges a beautiful beast,

Created with your garbage abandoned to the right and to the left.

Its scales formed out of the last free bottle-tops,

Without ties, saved from the drift, invading our medium.

“Pez” (fish) represents life and KO, is death.

Born faithful to my lema, where you see trash, I see beauty.

Tallers i co-creacions

Talleres y cocreaciones

Workshops and
cocreations

Consuelo Bautista

Barcelona, 1957

CAT

Cf. Biografia a Artistes seleccionats per la convocatòria

CAST

Cf. Biografía en Artistas seleccionados por la convocatoria

ENG

Cf. Biography in Artists selected by the open call

Diana Flor

Valence, Francia, 1997

CAT

Diana Flor és una artista escènica franc-espanyola, amb formació en teatre i dansa, teràpies naturals i pràctiques corporals (ioga, txikung·).

A Barcelona, va formar part de la companyia francesa Les Turbulences. La seva trajectòria la va portar a Llatinoamèrica gràcies a una beca en dansa contemporània a l'Uruguai, on va viure i va recórrer diversos països investigant el moviment en relació amb l'art, la teràpia i el moviment en diversos territoris habitats, coneixent les seves diferents cultures ancestrals i contemporànies.

Ha participat en residències artístiques i festivals en contextos locals i internacionals, col·laborant amb artistes de diferents disciplines, la qual cosa la va portar a desenvolupar una metodologia pròpia de moviment centrada en el desenvolupament somato-emocional i creatiu de l'ésser humà, entenent el cos com un llenguatge viu i mutable, lliure de condicionaments i obert a la seva transformació cíclica.

Explora el moviment des de les forces subtils i sensoperceptives que el travessen, treballant amb la idea del cos com a arquitectura viva, modelada per la matèria i la seva història. Actualment investiga sobre la relació entre corporalitat, matèria i cos com a territori íntim i públic, arxiu de memòries personals i socials, en constant diàleg amb l'entorn natural i col·lectiu.

Formentera ocupa un lloc essencial en el seu procés creatiu: illa-història, frontera viva, espai de reflexió. Des de 2020, les seves estades a l'illa han estat part d'un viatge personal i creatiu, on la mar, la roca i la solitud compartida s'han convertit en font de pertinença, escolta i creació.

CAST

Diana Flor es una artista escénica franco-española, con formación en teatro y danza, terapias naturales y prácticas corporales (yoga, chi kung·).

En Barcelona, formó parte de la compañía francesa Les Turbulences. Su trayectoria la llevó a Latinoamérica gracias a una beca en danza contemporánea en Uruguay, donde vivió y recorrió varios países investigando el movimiento en relación con el arte, la terapia y el movimiento en varios territorios habitados, conociendo sus diferentes culturas ancestrales y contemporáneas.

Ha participado en residencias artísticas y festivales en contextos locales e internacionales, colaborando con artistas de diferentes disciplinas, lo que la llevó a desarrollar una metodología propia de movimiento centrada en el desarrollo somato-emocional y creativo del ser humano, entendiendo el cuerpo como un lenguaje vivo y mutable, libre de condicionamientos y abierto a su transformación cíclica.

Explora el movimiento desde las fuerzas sutiles y sensoperceptivas que lo atraviesan, trabajando con la idea del cuerpo como arquitectura viva, moldeada por la materia y su historia.

Actualmente investiga sobre la relación entre corporalidad, materia y cuerpo como territorio íntimo y público, archivo de memorias personales y sociales, en constante diálogo con el entorno natural y colectivo.

Formentera ocupa un lugar esencial en su proceso creativo: isla-historia, frontera viva, espacio de reflexión. Desde 2020, sus estancias en la isla han sido parte de un viaje personal y creativo, donde el mar, la roca y la soledad compartida se han convertido en fuente de pertenencia, escucha y creación.

ENG

Diana Flor is a French-Spanish performing artist. She trained in theater and dance, natural therapies, and body practices (yoga, qigong, etc.).

In Barcelona, she was part of the French company Les Turbulences. Her career took her to Latin America thanks to a contemporary dance scholarship in Uruguay, where she lived and traveled to several countries, researching movement in relation to art, therapy, and movement in various inhabited territories, learning about their different ancestral and contemporary cultures.

She has participated in artist residencies and festivals in local and international contexts, collaborating with artists from different disciplines. This led her to develop her own movement methodology focused on the somato-emotional and creative development of the human being, understanding the body as a living and mutable language, free from conditioning and open to its cyclical transformation.

She explores movement through the subtle, sensory-perceptive forces that permeate it, working with the idea of the body as a living architecture, shaped by matter and its history. She is currently investigating the relationship between corporeality, matter, and the body as an intimate and public territory, an archive of personal and social memories, in constant dialogue with the natural and collective environment.

Formentera occupies an essential place in her creative process: an island-history, a living frontier, a space for reflection. Since 2020, her stays on the island have been part of a personal and creative journey, where the sea, the rocks, and shared solitude have become a source of belonging, listening, and creation.

Eli Gras

Barcelona, 1971

CAT

Eli Gras és una artista multidisciplinar catalana. És compositora, construeix els seus instruments i és dissenyadora gràfica. Ha col·laborat en llibres per a nens, en cinema d'animació, efectes especials per a publicitat, així com portant la producció d'exposicions. És a més editora musical i literària i promotora de projectes i esdeveniments culturals. Es defineix a si mateixa com a Especialista en ferreteria conceptual.

En la Tardor d'Art proposa crear una escultura sonora col·lectiva. Es tracta de construir una escultura multisònica elaborada amb objectes recuperats. Posteriorment es mostrarà el resultat amb una intervenció i exposició sonora pública. Els participants interpretaran els seus sons en directe, mitjançant una improvisació, perquè el seu concepte quedi complet. S'afegiran a més, uns certs efectes electrònics que enriquiran creativament la seva sonorització.

CAST

Eli Gras es una artista multidisciplinar española. Es compositora, construye sus instrumentos y es diseñadora gráfica. Ha colaborado en libros para niños, en cine de animación, efectos especiales para publicidad, así como llevando la producción de exposiciones. Es además editora musical y literaria y promotora de proyectos y eventos culturales. Se define a sí misma como Especialista en ferretería conceptual.

En la Tardor d'Art propone crear una escultura sonora colectiva. Se trata de construir una escultura multisónica elaborada con objetos recuperados. Posteriormente se mostrará el resultado con una intervención y exposición sonora pública. Los participantes interpretarán sus sonidos en directo, mediante una improvisación, para que su concepto quede completo. Se añadirán, además, ciertos efectos electrónicos que enriquecerán creativamente su sonorización.

ENG

Eli Gras is a Spanish multidisciplinary artist. She is a composer, instrument maker, and graphic designer. She has collaborated on children's books, animated films, special effects for advertising, and has also managed exhibition productions. She is also a music and literary editor and promoter of cultural projects and events. She defines herself as a conceptual hardware specialist.

At Tardor d'Art, she proposes creating a collective sound sculpture. The project involves constructing a multisonic sculpture made from repurposed objects. The result will then be shown in a public sound intervention and exhibition. The participants in its creation will perform its sounds live, through improvisation, to complete the concept. Certain electronic effects will also be added to creatively enrich the sound.

Performance i concert

Performance y concierto

Performance and
concert

Cuerpo arquitectónico, testigas del tiempo

Performance — Brisa Marina + Diana Flor

CAT

Aquesta proposta és una performance site-specific que articula cos, roca i arquitectura com a matèries vives de memòria. A partir de la intuïció que la pedra és més que matèria —és sostingues, arxiu i forma—, el cos es posiciona com un ésser que recorda des del moviment, encarnant la història del territori.

L'acció es desenvolupa en diàleg amb l'espai natural i arquitectònic del Jardí de Ses Ets, invocant el temps com a força continguda en la matèria. A través del moviment i l'escolta, el cos es converteix en un canal sensible que recorre el lloc, l'habita des de la seva presència encarnada.

Es tracta d'una conversa entre elements: terra, pedra, aire, cos. Una coreografia subtil que planteja preguntes sobre la pertinença, la memòria del territori, els sistemes d'organització — natural, polític, col·lectiu— que modelen els nostres cossos i la fragilitat com a potència de creació.

La intervenció proposa una experiència íntima i compartida, on el cos deixa empremta sense deixar marca. És una invitació a percebre el cos i les seves capacitats de permeabilitat des d'un lloc sensible i portar a presència allò que la terra ja sap, i que el cos pot, si es disposa, TORNAR A SENTIR.

CAST

Esta propuesta es una performance site-specific que articula cuerpo, roca y arquitectura comomaterias vivas de memoria. A partir de la intuición de que la piedra es más que materia —es sostén, archivo y forma—, el cuerpo se posiciona como un ser que recuerda desde el movimiento, encarnando la historia del territorio.

La acción se desarrolla en diálogo con el espacio natural y arquitectónico del Jardí de Ses Eres, invocando el tiempo como fuerza contenida en la materia. A través del movimiento y la escucha, el cuerpo se convierte en un canal sensible que recorre el lugar, lo habita desde su presencia encarnada.

Se trata de una conversación entre elementos: tierra, piedra, aire, cuerpo. Una coreografía sutil que plantea preguntas sobre la pertenencia, la memoria del territorio, los sistemas de organización — natural, político, colectivo— que moldean nuestros cuerpos y la fragilidad como potencia de creación.

La intervención propone una experiencia íntima y compartida, donde el cuerpo deja huella sin dejar marca. Es una invitación a percibir el cuerpo y sus capacidades de permeabilidad desde

un lugar sensible y traer a presencia aquello que la tierra ya sabe, y que el cuerpo puede, si se dispone, VOLVER A SENTIR.

ENG

This proposal is a site-specific performance that articulates body, rock, and architecture as

living materials of memory. Based on the intuition that stone is more than matter—it is support, archive, and form—the body is positioned as a being that remembers through movement, embodying the history of the territory.

The action unfolds in dialogue with the natural and architectural space of the Jardí de Ses Eres, invoking time as a force contained in matter. Through movement and listening, the body becomes a sensitive channel that traverses the place, inhabiting it through its embodied presence.

It is a conversation between elements: earth, stone, air, body. A subtle choreography that raises questions about belonging, the memory of the territory, the organizational systems—natural, political, collective—that shape our bodies, and fragility as a creative force.

The intervention proposes an intimate and shared experience, where the body leaves a mark without leaving a mark. It is an invitation to perceive the body and its permeability capacities from a sensitive place and to bring into presence that which the earth already knows, and that the body can, if it is willing, FEEL AGAIN.

Brisa Marina

Eivissa, 1992

CAT

Brisa Marina va ser sembrada i madurada a les Pitiüses en un nucli familiar creatiu amb una visió profunda de la vida i la seva dansa.

Desenvolupant així des de molt petita l'enteniment de l'art com a conversa amb el subtil, movedor de realitats externes i internes.

Al llarg dels anys s'interessa especialment per les danses ancestrals dels territoris, especialment Amèrica i Àfrica, i la performance ritual.

En les seves creacions, mescla la dansa contemporània, teatre físic, danses d'arrel africana i americana, butoh i Life/Art process.

També guia espais d'exploració i composició del moviment, treballa com a directora artística i producció d'esdeveniments relacionats amb arts escèniques.

CAST

Brisa Marina fue sembrada y madurada en las Pitiusas en un núcleo familiar creativo con una visión profunda de la vida y su danza.

Desarrollando así desde temprana edad el entendimiento del arte como conversación con lo sutil, movedor de realidades externas e internas.

A lo largo de los años se interesa especialmente por las danzas ancestrales de los territorios, especialmente América y África, y la performance ritual.

En sus creaciones, mezcla la danza contemporánea, teatro físico, danzas de raíz africana y americana, butoh y Life/Art process.

También guía espacios de exploración y composición del movimiento, trabaja como directora artística y producción de eventos relacionados con artes escénicas.

ENG

Brisa Marina was sown and nurtured in the Pitiusas in a creative family with a profound vision of life and its dance.

Thus, from an early age, she developed an understanding of art as a conversation with the subtle, a mover of external and internal realities.

Over the years, she has become especially interested in the ancestral dances of the territories, especially America and Africa, and ritual performance.

In her creations, she blends contemporary dance, physical theater, African and American root dances, Butoh, and the Life/Art process.

She also leads spaces for movement exploration and composition, and works as an artistic director and producer of events related to the performing arts.

Diana Flor, cf. Biografía en Tallers.

Diana Flor, cf. Biografía en Talleres.

Diana Flor, cf. Biography in Workshops.

Viro

Formentera, 2023

CAT

Viro és una banda que fusiona el Rock amb elements electrònics. Formada per Patricio Felip a la veu i Guitarra, Juanjo Rodriguez en Baix i Sintetitzadors i Maximiliano Castillo en la Bateria.

El seu nom fa homenatge al “Viro”, conegut també com la baldriga balear, un ocell marí endèmic de les illes Balears en perill d’extinció.

CAST

Viro es una banda que fusiona el Rock con elementos electrónicos. Formada por Patricio Felip a la voz y Guitarra, Juanjo Rodriguez en Bajo y Sintetizadores y Maximiliano Castillo en la Batería.

Su nombre hace homenaje al “Viro”, conocido también como la pardela balear, un ave marina endémica de las Islas Baleares en peligro de extinción.

ENG

Viro is a band that fuses rock with electronic elements. It’s made up of Patricio Felip on vocals and guitar, Juanjo Rodriguez on bass and synthesizers, and Maximiliano Castillo on drums.

The name of the band pays homage to the “Viro,” also known as the Balearic shearwater, an endangered seabird endemic to the Balearic Islands.

Eli Gras + Krishna Goineau

Eli Gras, cf. Biografia en Tallers.

Eli Gras, cf. Biografía en Talleres.

Eli Gras, cf. Biography in Workshops.

Krishna Goineau

Nuwara Eliya, Ceylan, 1963

CAT

Krishna és músic i artista plàstic, dedicat sobretot a la pintura i a l'experimentació musical, que actualment viu en Sigean, França.

Dels 7 als 16 anys es va formar en el Liceu Francès de Barcelona. Després va passar un temps a Formentera, abans de traslladar-se a Düsseldorf i Berlín, on entra a formar part de la banda Les Liaisons Dangereuses, que va llançar el hit Los niños del parque. També va treballar amb Jordi Guber de Línies Aèries, el 1987 a Brussel·les, sota el nom Velodrome amb cançons com a Capataz, Glassfabrick, au Vélodrome 141. Amb Xeerox i amb Lars Mueller àlies Víctor Sol, a Barcelona, entre altres.

Va formar-se en Guitarra Jazz, del 1991 al 1993 i els seus 20 anys, els va passar a Taipé, Taiwan, per a l'estudi de Tai chi tchouan que va practicar durant anys amb la seva mare, l'artista Helena Belzer.

També va passar un temps a Guadalupe i Kourou Guayana, on va exposar i vendre alguns dels seus quadros.

CAST

Krishna es músico y artista plástico, dedicado sobre todo a la pintura y a la experimentación musical, que actualmente vive en Sigean, Francia.

De los 7 a los 16 años se formó en el Liceo Francés de Barcelona. Después pasó un tiempo en Formentera, antes de trasladarse a Düsseldorf y Berlín, donde entra a formar parte de la banda Les Liaisons Dangereuses, que lanzó el hit Los niños del parque. También ha trabajado con Jordi Guber de Líneas Aéreas en 1987, en Bruselas, bajo el nombre Velodrome con canciones como Capataz, Glassfabrick, au Vélodrome 141. Con Xeerox y con Lars Mueller alias Víctor Sol, en Barcelona, entre otros.

Se formó en Guitarra Jazz, del 1991 al 1993 i pasó sus 20 años en Taipé, Taiwan, para el estudio de Tai chi Tchouan, which he practiced for years with his mother, the artist Helena Belzer. He also spent some time in Guadalupe and Kourou Guyana, where he exhibited and sold some of his paintings.

ENG

Krishna is a musician and visual artist, primarily dedicated to painting and musical experimentation, who currently lives in Sigean, France.

From the age of 7 to 16, he studied at the French Lycée in Barcelona. He then spent time in Formentera before moving to Düsseldorf and Berlin, where he joined the band Les Liaisons Dangereuses, which released the hit Los niños del parque. He also worked with Jordi Guber of Líneas Aéreas in 1987, in Brussels, under the name Velodrome, on songs such as Capataz, Glassfabrick, and au Vélodrome 141. He also worked with Xeerox and with Lars Mueller, aka Víctor Sol, in Barcelona, among others.

He studied Jazz Guitar from 1991 until 1993 and then spent his 20s in Taipei, Taiwan, studying Tai Chi Tchouan, which he practiced for years with his mother, the artist Helena Belzer. He also spent some time in Guadalupe and Kourou Guyana, where he exhibited and sold some of his paintings.

DJ Cherman

Buenos Aires, 1974

CAT

Cherman és l'àlies que utilitza Germán de Souza (Buenos Aires · Barcelona) des de l'any 2008, quan es presenta com a DJ o selector. En l'actualitat és responsable dels segells Folcore Rècords, The Nü World Music, de la ràdio en línia Club du Monde Ràdio i del blog Etnotròpic entre altres projectes. Cherman s'ha presentat com a DJ en festivals, clubs i locals alternatius d'Espanya, França, Portugal, Alemanya, Àustria, Polònia, Bèlgica, Suïssa, Rússia, el Regne Unit, Veneçuela i l'Argentina.

Pot presentar sessions de Electronic World Music, Tropical Fusion, Abstract Hip hop, Downtempo, Ethno Techno, Bass Music, Folktrónica o Cúmbies i Rareses Ballables, que es caracteritzen per incloure una atrevida i alhora cuidada selecció de tracks que no deixen indiferent a la audiència.

CAST

Cherman es el alias que utiliza Germán de Souza (Buenos Aires · Barcelona) desde el año 2008, cuando se presenta como DJ o selector. En la actualidad es responsable de los sellos Folcore Récords, The Nü World Music, de la radio en línea Club lleva Monde Radio y del blog Etnotròpic entre otros proyectos. Cherman se ha presentado como DJ en festivales, clubes y locales alternativos de España, Francia, Portugal, Alemania, Austria, Polonia, Bélgica, Suiza, Rusia, el Reino Unido, Venezuela y Argentina.

Puede presentar sesiones de Electronic World Music, Tropical Fusion, Abstract Hip hop, Downtempo, Ethno Techno, Bass Music, Folktrónica o Cumbias y Rarezas Bailables, que se caracterizan para incluir una atrevida y a la vez cuidada selección de tracks que no dejan indiferente a la audiencia.

ENG

Cherman is the pseudonym that Germán de Souza (Buenos Aires · Barcelona) uses since 2008, when he was presented as a DJ or selector. Currently he is responsible for the Folcore Records and The Nü World Music labels, the online radio Club du Monde Ràdio and the blog Etnotròpic among other projects. Cherman has performed as a DJ at festivals, clubs and alternative venues in Spain, France, Portugal, Germany, Austria, Poland, Belgium, Switzerland, Russia, the UK, Venezuela and Argentina.

He presents sessions of Electronic World Music, Tropical Fusion, Abstract Hip hop, Downtempo, Ethno Techno, Bass Music, Folktrónica or Cumbias and Danceable Rarenesses, outstanding for including a daring and at the same time careful selection of tracks that do not leave the audience indifferent.

Espais de Reflexió

Espacios de Reflexión

Spaces for Reflection

La gent es mou: Art i migracions

Presentació de projectes

Consuelo Bautista, Agnès Sebastià, Juan González Fornés, Véronique Foz

La gente se mueve: Arte y migraciones

Presentación de proyectos

Consuelo Bautista, Agnès Sebastià, Juan González Fornés, Véronique Foz

People move: Art and migrations

Projects presentation

Consuelo Bautista, Agnès Sebastià, Juan González Fornés, Véronique Foz

Consuelo Bautista

CAT

Presentació i projecció d'imatges del projecte fotogràfic A los invisibles

A los invisibles és una publicació en format de periòdic tabloide el contingut del qual se centra en el tema de la immigració, concretament els desplaçaments d'africans cap a Europa a través de les fronteres del sud d'Espanya.

Amb breus textos, escrits expressament per pensadors de diferents àmbits: l'antropologia, la història, la filosofia, la sociologia, la literatura, la poesia i el testimoniatge dels immigrants. La part gràfica la integra una sèrie de la fotògrafa Consuelo Bautista.

És una publicació al marge de la premsa habitual, on els textos i les imatges s'han triat per a suscitar una reflexió, i no per a oferir únicament informació.

Es van editar 5.000 exemplars presentats en el marc de TRAFIC 07 en el CCCB de Barcelona. La distribució, gratuïta a peu de carrer, en boques de metre, institucions, va ser realitzada , per un equip d'immigrants Senegalesos i Marroquins el 28 d'Octubre del 2007 a la ciutat de Barcelona.

CAST

Presentación y proyección de imágenes del proyecto fotográfico A los invisibles

A los invisibles es una publicación en formato de periódico tabloide cuyo contenido se centra en el tema de la inmigración, concretamente los desplazamientos de africanos hacia Europa a través de las fronteras del sur de España.

Con breves textos, escritos expresamente por pensadores de diferentes ámbitos: la antropología, la historia, la filosofía, la sociología, la literatura, la poesía y el testimonio de los inmigrantes. La parte gráfica la integra una serie de la fotógrafa Consuelo Bautista.

Es una publicación al margen de la prensa habitual, donde los textos y las imágenes se han escogido para suscitar una reflexión, y no para ofrecer únicamente información.

Se editaron 5.000 ejemplares presentados en el marco de TRAFIC 07 en el CCCB de Barcelona. La distribución, gratuita a pie de calle, en bocas de metro, instituciones, fue realizada , por un equipo de inmigrantes Senegaleses y Marroquíes el 28 de Octubre del 2007 en la ciudad de Barcelona.

ENG

Presentation and projection of the photographic project A los invisibles

A los invisibles is a tabloid-style publication whose content focuses on the topic of immigration, specifically the movement of Africans to Europe across the southern borders of Spain.

It features short texts written specifically by thinkers from different fields: anthropology, history, philosophy, sociology, literature, poetry, and the testimony of immigrants. The graphic section is comprised of a series by photographer Consuelo Bautista.

It is a publication outside the mainstream press, where the texts and images have been chosen to provoke reflection, not merely to offer information.

5,000 copies were published and presented as part of TRAFIC 07 at the CCCB in Barcelona. The distribution, free of charge on the street, at subway entrances, and in institutions, was carried out by a team of Senegalese and Moroccan immigrants on October 28, 2007, in Barcelona.

Agnès Sebastià

CAT

Coordinadora del projecte Aba ba qu, presentació i projecció de l'audiovisual Quan ens trobem

A Bao A Qu pren el seu nom d'una història narrada per Jorge Luis Borges i Margarita Guerrero a El libro de los seres imaginarios (1967). Com tots els grans relats, pot llegir-se com a paràbola de moltes altres històries. Entre elles, la de qui, ansiós i temorós per compartir un tresor, es dedica a allò que s'ha acabat designant amb l'expressió "educació artística". Realitzen tallers i cursos de fotografia i audiovisuals per joves de diversa procedència.

CAST

Coordinadora del proyecto Aba ba qu, presentación y proyección del audiovisual Quan ens trobem

A Bao A Qu toma su nombre de una historia narrada por Jorge Luis Borges y Margarita Guerrero en El libro de los seres imaginarios (1967). Cómo todos los grandes relatos,

puede leerse como parábola de otras muchas historias. Entre ellas, la de quien, ansioso y temeroso para compartir un tesoro, se dedica a aquello que se ha acabado designando con la expresión "educación artística". Realizan talleres y cursos de fotografía y audiovisuales por jóvenes de diversa procedencia.

ENG

Coordinator of the Aba ba qu project, presentation and projection of the film Quan ens trobem

A Bao A Qu takes its name from a story narrated by Jorge Luis Borges and Margarita Guerrero in The Book of Imaginary Beings (1967). Like all great stories, it can be read as a parable for many other stories. Among them, that of someone who, anxious and fearful of sharing a treasure, dedicates himself to what has come to be known as "art education." Workshops and courses in photography and audiovisuals are offered by young people from diverse backgrounds.

Juan González Fornés

CAT

Presentació i projecció del projecte Línea Sur

El mur d'Israel amb Palestina i de Xipre és el mateix que s'aixeca en les colònies espanyoles a Àfrica i en els CIE de França i Espanya. Difereix de qualsevol altre mur perquè s'aixeca en el context del mediterrani, un territori molt caracteritzat pels seus intercanvis tant culturals com comercials. Aquest mur permet el pas als productes i a les persones que tenen una certa identitat legal, bloquejant a aquells que no són reconeguts. Amb aquest treball González Fornés documenta aquesta barrera.

CAST

Presentación y proyección del proyecto Línea Sur

El muro de Israel con Palestina y de Chipre es el mismo que se levanta en las colonias españolas en África y en los CIE de Francia y España, difiere de cualquier otro muro porque se levanta en el contexto del mediterráneo, un territorio muy caracterizado por sus intercambios tanto culturales como comerciales. Este muro permite el paso a los productos y a las personas que tienen cierta identidad legal bloqueando a aquellos que no son reconocidos. Con este trabajo González Fornés documenta esa barrera.

ENG

Presentation y projection of the Línea Sur project

The wall between Israel and Palestine and Cyprus is the same one that stands in the

Spanish colonies in Africa and in the CIE (Central Inter-American Development Bank) of France and Spain. It differs from any other wall because it is built in the context of the Mediterranean, a territory marked by both cultural and commercial exchanges. This wall allows the passage of products and people with a certain legal identity, while blocking those who are not recognized. With this work, González Fornés documents this barrier.

Véronique Foz

CAT

Presentació del llibre il·lustrat Vent du Sud (2025) amb textos de Véronique Foz i il·lustracions de Cécile Basecq

Un relat poètic d'un viatge en pastera, vist amb els ulls d'una nina.

CAST

Presentación del libro ilustrado Vent du Sud (2025) con textos de Véronique Foz e ilustraciones de Cécile Basecq

Un relato poético de un viaje en patera, visto con los ojos de una nina.

ENG

Presentation of the illustrated book Vent du Sud (2025) with texts by Véronique Foz and illustrations by Cécile Basecq

A poetic account of a trip on a boat of migrants, seen through the eyes of a child.

Estat de la cultura en Catalunya i illes Balears

Estado de la cultura en Cataluña e islas Baleares

Current situation of culture in Catalonia and Balearic Islands

Tertúlia amb agents culturals de Formentera, illes Balears i Barcelona

Tertulia con agentes culturales de Formentera, islas Baleares y Barcelona

Discussion round with cultural agents from Formentera, Balearic Islands and Barcelona

CAT

Es va revindicar

1.

La Tardor d'Art com a esdeveniment per mostrar l'art més experimental i innovador de Formentera, de mostrar la riquesa artística de l'illa, de crear xarxa entre artistes de les diferents illes i més enllà. A més a més pot allargar la temporada i portar un turisme més sostenible amb més sensibilitat per l'art i el medi ambient.
2.

Les infraestructures per a l'art que encara manquen a Formentera, com és un Museu d'Art institucional. Es va comentar que el Centre Antoni Tur "Gabrielet" amb les dues sales, el pati central i el Jardí de ses Eres com a extensió, té la presència necessària per funcionar com un petit centre d'art. També pel fet de ser obra d'un arquitecte prestigiós com Elias Torres, amb una obra molt artística.
3.

Es parla de la possibilitat de tancar el sostre del pati amb un entelat de lona a l'hivern per evitar que s'inundeixi el pati i es mullin els visitants i obres (com ha passat ara el dia 30/09 i el 8/10)
4.

Es parla de la possibilitat de fer un intercanvi entre les conselleries de comerç i cultura, oferint a la de comerç algunes infraestructures a canvi de cedir el Centre Antoni Tur "Gabrielet" a la conselleria de Cultura.
5.

Mantenir i millorar les instal·lacions de Sant Ferran com un nucli d'arts vives.
6.

Les subvencions com a font d'ingressos, de la precarietat que suposa no saber mai quin pressupost s'obtindrà ni quan ni si s'obtindrà i la excessiva complicació dels formularis per demanar i justificar-les.
7.

La remuneració dels artistes i discussió del fet que tothom espera dels artistes de dotar els esdeveniments de continguts, sense cobrar.
8.

La necessitat d'engrescar a empresaris, hotelers i persones amb una important dotació patrimonial a exercir com a mecenes de projectes culturals i artístics.
9.

La creació d'una organització com per exemple, la Fundació Formentera Mecenatge per agrupar-los i realitzar la seva aportació de mecenes a través d'ella.
10.

La urgència de emmagatzemar millor la col·lecció d'obres d'art del Consell i la classificació de les obres, sobre tot de les que no es sap qui son els autors. Una idea es exposar-los i fer una crida popular perquè els habitants de s'illa participen en la seva identificació, ara que encara pot haver alguns coetanis dels autors encara vius.
11.

La visibilització dels artistes a l'exterior de Formentera. Joan Abelló va oferir acollir una exposició d'artistes de Formentera en les instal·lacions del Reial Cercle Artístic de Barcelona.

Se reivindicó

1.

La Tardor d'Art como acontecimiento para mostrar el arte más experimental e innovador de Formentera, de mostrar la riqueza artística de la isla, de crear red entre artistas de las diferentes islas y más allá. Además puede alargar la temporada y traer un turismo más sostenible con más sensibilidad por el arte y el medio ambiente.
2.

Las infraestructuras para el arte que todavía faltan en Formentera, como es un Museo de Arte institucional. Se comentó que el Centro Antoni Tur "Gabrielet" con las dos salas, el patio central y el Jardín de sus Eras como extensión, tiene la presencia necesaria para funcionar como un pequeño centro de arte. También por el hecho de ser obra de un arquitecto prestigioso como Elías Torres, con una obra muy artística.
3.

Se habla de la posibilidad de cerrar el techo del patio con un empañado de lona en invierno para evitar que se inundeixi el patio y se mojen los visitantes y obras (como ha pasado ahora el día 30/09 y el 8/10)
4.

Se habla de la posibilidad de hacer un intercambio entre las consellerías de comercio y cultura, ofreciendo a la de comercio algunas infraestructuras a cambio de ceder el Centro Antoni Tur "Gabrielet" a la consellería de Cultura.
5.

Mantener y mejorar las instalaciones de San Fernando como un núcleo de artes vivas.
6.

Las subvenciones como fuente de ingresos, de la precariedad que supone no saber nunca qué presupuesto se obtendrá ni guan ni si se obtendrá y la excesiva complicación de los formularios para pedir y justificarlas.
7.

La remuneración de los artistas y discusión del hecho que todo el mundo espera de los artistas de dotar los acontecimientos de contenidos, sin cobrar.
8.

La necesidad de animar a empresarios, hoteleros y personas con una importante dotación patrimonial a ejercer como mecenas de proyectos culturales y artísticos.
9.

La creación de una organización como por ejemplo, la Fundación Formentera Mecenazgo para agruparlos y realizar su aportación de mecenas a través de ella.
10.

La urgencia de almacenar mejor la colección de obras de arte del Consejo y la clasificación de las obras, sobre todo de las que no se sabe quienes sueño los autores. Una idea se exponerlos y hacer un llamamiento popular porque los habitantes de se isla participan en su identificación, ahora que todavía puede haber algunos coetáneos de los autores todavía vivos.
11.

La visibilización de los artistas al exterior de Formentera. Joan Abelló ofreció acoger una exposición de artistas de Formentera en las intal·lacions del Real Círculo Artístico de Barcelona.

The challenges were

1.

Tardor d'Art is an event designed to showcase the most experimental and innovative art of Formentera, to show the artistic wealth of the island, to create networks among artists from the different islands and elsewhere. It can also help to extend the season and promote more sustainable tourism with greater sensitivity to art and the environment.
2.

The lack of infrastructures for the arts in Formentera, such as an institutional Art Museum. It is worth mentioning that the Center Antoni Tur "Gabrielet" with its two rooms, the central courtyard and the Jardí de Ses Eres as an extension, has the necessary presence to function as a small art center. Specially being the work of a prestigious architect such as Elias Torres and a highly artistic work.
3.

The possibility of aconditioning the patio with a canvas cover in the winter to prevent flooding of the patio and that visitors and artworks get wet (as happened on 09/30 and 10/08)
4.

The possibility of an exchange between the Departments of Commerce and Culture, offering the Department of Commerce some infrastructure in exchange for transferring the Center Antoni Tur "Gabrielet" to the Department of Culture.
5.

To maintain and improve the facilities in Sant Ferran to create a zone of living arts.
6.

Subsidies as a source of income, the precariousness of not knowing what, when and if the solicitors will obtain a grant and the excessive complication of the forms to demand and justify them.
7.

The remuneration of artists and the fact that everyone expects them to provide content for events for free.
8.

The need to encourage entrepreneurs, hoteliers and people with an important endowment to exercise as patrons of cultural and artistic projects.
9.

The creation of an organization such as, for example, the Formentera Patronage Foundation to group them and carry out the contribution of patrons through it.
10.

The urgency of adequate storage of the collection of art works of the Island Council and the classification of works, especially of those whose authers are not known. One idea is to exhibit them and make an open call for the citizens to participate in identifying them, as long as there are still some people of the authors' generation alive.
11.

The visibility of artists outside Formentera. Joan Abelló offered to host an exhibition of Formentera artists in the facilities of the Royal Artistic Circle of Barcelona.

Assistents / Asistentes / Assistants

Pedro Vidal

Subsecretari Autonòmic de Cultura i Esport del Govern Balear

Subsecretario Autonómico de Cultura y Depostes del Gobierno Balear

Autonomic Subscreretary of Culture and Sports of the Balearic Government

Eva María Nieto Arribas

Consellera de Cultura del Consell Insular de Formentera

Consejera de Cultura del Consejo Insular de Formentera

Councilor for Culture of the Formentera Island Council

Joan Abelló

Directiu del Reial Cercle Artístic de Barcelona

Directivo del Reial Cercle Artístic de Barcelona

Manager of the Royal Art Circle of Barcelona

Teresa Ferrer

Presidenta de l'Obra Cultural Balear de Formentera

Presidenta de la Obra Cultural Balear de Formentera

President of the Balearic Cultural Work of Formentera

Laura Trigo y Michela Trovato

Organitzadores de La Plural

Oranizadoras de La Plural

Oranisers of La Plural

Tanja Grass

Comissària de la Tardor d'Art

Comisaria de la Tardor d'Art

Curator of the Tardor d'Art

Maribel Escandell

Artista i presidenta de l'Associació d'Artistes de Formentera, AdAF

Artista y presidenta de l'Associació d'Artistes de Formentera, AdAF

Artist and president of the Associació d'Artistes de Formentera, AdAF

Fran Simó Lucas

Artista i membre de la comissió Tardor d'Art

Artista y miembro de la comisión Tardor d'Art

Artist and member of the Tardor d'Art commission

Silvina Taffuri

Artista i membre de la comissió Tardor d'Art

Artista y miembro de la comisión Tardor d'Art

Artist and member of the Tardor d'Art commission

Mar Ample

Artista i membre de la comissió Tardor d'Art

Artista y miembro de la comisión Tardor d'Art

Artist and member of the Tardor d'Art commission

Christian Konn

Dissenyador i director tècnic de Drap-Art

Diseñador y director técnico de Drap-Art

Designer and technical director of Drap-Art

Consuelo Bautista

Fotògrafa

Fotógrafa

Photographer

Christian Gugenbuhl

Juana Lagunas López

Angelika Markson

Brenda Novak

Artistes

Artistas

Artists

OFF Tardor d'Art

Visita guiada / Guided visit

CAT

Amb ocasió del III Dia Europeu d'Amics dels museus, el Museu d'Art Contemporani d'Eivissa, MACE, va oferir un cafè, seguit d'una visita guiada a càrrec d'Elena Ruiz, directora del museu, a l'exposició de Miquel Barceló.

CAST

Con ocasión del III Día Europeo de Amigos de los museos, el Museo de Arte Contemporáneo de Ibiza, MACE, ofreció un café, seguido de una visita guiada a cargo de Elena Ruiz, directora del museo, a la exposición de Miquel Barceló.

ENG

On the occasion of the 3rd European Day of Friends of Museums, the Museum of Contemporary Art of Ibiza, MACE, offered a coffee, followed by a guided tour of the Miquel Barceló exhibition led by Elena Ruiz, the museum's director.

Madera Perpetua

Galeria Bar Pin Por

CAT

Exposició col·lectiva

“Hi havia una vegada un tros de fusta”, així comencen Les aventures de Pinotxo, de Carlo Collodi. Un tros de fusta dotat d’una qualitat insòlita, la qualitat de parlar. Gepeto la rep de mans del seu veí mestre Cirera, i es posa a treballar en ella. El resultat serà Pinotxo, aquest ninot de fusta que canta i riu, i que de seguida s’anirà de la seva casa per a conèixer el món, ficant-se en tota mena d’embolics.

Gairebé tots els artistes que treballen amb fusta, diuen que els parla, però no amb Pinotxo sinó amb el tàctil. Parla també del natural. De l'autèntic, del genuí. És un material ancestral, que aporta calidesa. La fusta és llegat, herència, patrimoni. És una cosa que es transmet per generacions.

Els artistes treballen amb peces de fusta trobades en el seu hàbitat natural de Formentera, sobretot les que es troben prop de la mar. Transformen les restes de velers naufragats en extraordinàries obres d’art, o altres que van en cerca de les seves peces de fusta en els boscos durant els passejos diaris.

Perquè per a ells, aquests fragments de fusta no són mers residus, sinó llenços rics en potencial narratiu.

Pamela Spitz

Comissària

CAST

Exposición Colectiva

“Había una vez un trozo de madera”, así comienzan Las aventuras de Pinocho, de Carlo Collodi. Un trozo de madera dotado de una cualidad insólita, la cualidad de hablar. Gepeto la recibe de manos de su vecino maese Cereza, y se pone a trabajar en ella. El resultado será Pinocho, ese muñeco de madera que canta y ríe, y que enseguida se irá de su casa para conocer el mundo, metiéndose en todo tipo de zurriburris.

Casi todos los artistas que trabajan con madera, dicen que les habla, pero no con Pinocho sino con lo táctil. Habla también de lo natural. Lo auténtico, lo genuino. Es un material ancestral, que aporta calidez. La madera es legado, herencia, patrimonio. Es algo que se transmite por generaciones.

Los artistas trabajan con piezas de madera encontradas en su hábitat natural de Formentera, sobre todo las que se encuentran cerca del mar. Transforman los restos de veleros naufragados en extraordinarias obras de arte, u otros que van en búsqueda de sus piezas de madera en los bosques durante los paseos diarios.

Porque para ellos, estos fragmentos de madera no son meros escombros, sino lienzos ricos en potencial narrativo.

Pamela Spitz

Comisaria

ENG

Collective Exhibition

“Había una vez un trozo de madera”, así comienzan Las aventuras de Pinocho, de Carlo Collodi. Un trozo de madera dotado de una cualidad insólita, la cualidad de hablar. Gepeto la recibe de manos de su vecino maese Cereza, y se pone a trabajar en ella. El resultado será Pinocho, ese muñeco de madera que canta y ríe, y que enseguida se irá de su casa para conocer el mundo, metiéndose en todo tipo de zurriburris.

Casi todos los artistas que trabajan con madera, dicen que les habla, pero no con Pinocho sino con lo táctil. Habla también de lo natural. Lo auténtico, lo genuino. Es un material ancestral, que aporta calidez. La madera es legado, herencia, patrimonio. Es algo que se transmite por generaciones.

Los artistas trabajan con piezas de madera encontradas en su hábitat natural de Formentera, sobre todo las que se encuentran cerca del mar. Transforman los restos de veleros naufragados en extraordinarias obras de arte, u otros que van en búsqueda de sus piezas de madera en los bosques durante los paseos diarios.

Porque para ellos, estos fragmentos de madera no son meros escombros, sino lienzos ricos en potencial narrativo.

Pamela Spitz

Comisaria

Mariano Mayans

Nadja Ferch

Pep Martí

Olivier Tardiveau

Equip Tardor d'Art 2025 Equipo Tardor d'Art 2025 Tardor d'Art 2025 Team

Organitza

Amb el suport de

Col·laboradors

Tanja Grass Comissariat general Comisariado general General curatership	Georgina Majench Coordinació i producció Coordinación y producción Coordination and production	Susana Grass Disseny gràfic Diseño gráfico Graphic design
Manolo Oya Comissariat de Wolfgang Mally, Helena Belzer i Boris Lehman Comisariado de Wolfgang Mally, Helena Belzer y Boris Lehman Curatorship of de Wolfgang Mally, Helena Belzer and Boris Lehman	Saba Sabadell i Casalta Comunicació i disseny Comunicación y diseño Communication and design	Juan González Fornes Fotografia i vídeo Fotografía y vídeo Photography and video
Christian Konn Disseny expositiu, producció Diseño expositivo, producción Exhibition design, production	German de Souza Comunicació, xarxes i disseny web Comunicación, redes y diseño web Communication social media and web design	Fran Lucas, Mar Ample, Silvina Taffuri, Maria Teresa Matilla Comissió de Tardor d'Art de l'Associació d'Artistes de Formentera, AdAF Comisión de Tardor d'Art de la Asociación de Artistas de Formentera, AdAF Tardor d'Art comission of the Artist Association of Formentera, AdAF

